

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, свима.

НАСТАВЉЕНО 25.03.2005. ГОДИНЕ

Са почетком у 9,40 сати

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу, а да су присутни: заменик Тужиоца за ратне злочине Кнежевић, пуномоћници оштећених, адвокати Даниловић, Лозналијевић-Даниловић, Баровић и Тодоровић, те Наташа Кандић, а одсутан је пуномоћник, адвокат Томић. Надаље, присутни су браниоци оптужених, адвокати Петрушић, Јеврић, Перковић, Вукотић, Перески, Калањ, Штрбац, Јелушић, Бељански и Бојков, а одсутни су браниоци адвокати Апро и Левајац, Ђурђевић, Илија Радуловић, Слободан Сташевић.

АДВ. СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: Господине председниче, уз Ваше допуштење и оптуженог Мугоше, ја бих мењао колеге Сташевића и Радуловића.

У међувремену, приступио бранилац, адвокат Дозет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мугоша?

Оптужени Мугоша је сагласан са тим, да га на данашњем главном претресу брани бранилац адвокат Славиша Продановић.

Надаље, одсутан је бранилац адвокат Заклан, Станић, Мамула и Станојловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово смо решили. Да ли су сви оптужени ту? Судска стража каже да јесу. Сведоци? За данас су планирани Савић, Дачић и Миладиновић. Савић и Дачић, позовите сведоке. Савић Лазар, Дачић Миољуб?

Приступили су сведоци Савић и Дачић. Није приступио сведок Миладиновић Милован, коме се позив на адресу из списка није могао уручити, уз извештај достављача да не станује на датој адреси, а суд је о новој адреси овог сведока обавештен тек јутрос телефакс поруком од стране СУП-а у Крагујевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Дачићу? Замолићемо Вас да сачекате у ходнику суда, док не чујемо сведока Савића. Господине Савићу, Ви приступите на ово место, предвиђено за наше сведоке.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Сведок Савић Лазар

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Савићу, како је име Вашег оца?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Драгомир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Возач и квалификовани бравар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте настањени, где живите?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: У Шиду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица и број?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Змај Јовина 130.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и где сте рођени?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: У Вуковару, 23.02.1951. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате против кога се води овде поступак, коме ми судимо?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте упознати са тим, Вујовић, Вујановић, Ланчужанин и тако даље?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате? Да ли се са неким од тих људи у каквим родбинским односима?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Никаквим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро.

Несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам, је ли тако?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Не.

Иначе, са подацима, као са записника од 26.02.2004. године, па упозорен, опоменут и на заклетву за сведока дату у поступку истраге, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Савићу, саслушаћемо Вас као сведока. Дужни сте да казујете истину. За давање лажног исказа се кривично одговара. Све што знате, све што Вам је познато у вези онога о чему ћемо Вас питати, не смете прећутати. Дакле, по Вашем сећању сте у обавези да нам одговорите. Нисте у обавези да одговорите на она питања, чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или, пак, кривичном гоњењу. Дакле, на та питања нисте у обавези да одговарате. Јесте ли разумели?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом правцу, Ви сте у поступку истраге прошле године, ако се сећате тога, положили и заклетву за сведока, па Вас ја само на ту заклетву подсећам и опомињем. Господине Савићу, рођени сте у Вуковару, у Вуковару и живите, до када?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: До 11. месеца 1997.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1997. године?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јесен 1991. године сте, где?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: У Вуковару, у касарни, вуковарској, ондашњој ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У касарни?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јесен 1991. године сте у касарни?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у својој кући?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Не, кућа ми је преко пута касарне и тамо сам био из личне безбедности сам био у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, мало се примакните том микрофону, мало оборите према себи, тако да Вас боље чујемо.

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете, из разлога личне безбедности сте у касарни?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Зато што је у Вуковару тада било 1991. године, све прогањано што је српско, минирано, и онда сам негде у седмом, осмом месецу отишао у касарну из личне безбедности. Жену и децу сам пребацио у Шид код женине браће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви лично, дакле, Ви лично да ли сте имали непријатности тог нивоа, да сте схватили да сте угрожени?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему се ради?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Ради се о томе, да сам радио у «Чазма-транс», где сам изучио и занат, возио камион, после аутобус у том периоду и био сам нападнут на тој злогласној Митници од стране, на барикадама и био сам избациван из аутобуса као возач аутобуса. Извациван сам напоље са кундаком у ребра и у потиљак са пиштољем, јер ми је кондуктер био, ишао сам на линији Вуковар-Илок и Локосек и избацили су ме напоље, када су контролисали личну карту и прочитали Лазар, а кондуктер је био Милутин, и онда су питали, јесам ли ишао у Србију да довозем четника и ту су ме провоцирали, а 60% су ме знали као возача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се то дешава?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Па, то је било негде после 02. маја, негде, 04, 03. или 04. маја и долазим на аутобуску станицу, диспечер на аутобуској станици је био неки

Љубо Дуванчић од кога сам ја тражио смену после тога, негде око 11 сати да нећу више да радим, они су, није ми дао, онда на интервенцију једног колеге Хрвата, он је прихватио да ради моју линију и ослободио ме је и онда више нисам ни ишао на посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште више нисте ишли на посао?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније кажете да сте у лето?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Био сам у својој кући, једно време, па ме је онда када је на Илочком мосту тамо побијени полицајци, онда сам прешао преко Бачке Паланке, одвежен, са «Стојадином» ме је одвезао један колега, тамо и прешао сам у Бачку Паланку да би отишао преко Новог Сада у Шид код мојих и после сам се вратио, када су долазили транспортери у Шид, јел онда је војна полиција тадашње ЈНА долазила, контролисала је још увек тај део Шида, а не знам, ауто-пута, онда сам се вратио у касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у касарни сте од када, практично?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Био сам у касарни једно време, сам био у касарни, то је негде, не знам тачно, не могу се тих датума сетити, па су ме онда пребацили у Борово село, па из Борова села поново у касарну, тако да тих детаља, радио сам тамо у касарни исто као возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, зато што је у лето 1991. године, према сведочењима овде која смо ми чули, касарна била блокирана, касарна вуковарска је била блокирана?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте могли отићи у касарну, ако је она блокирана?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Касарна је била 23 дана блокирана и била је без воде и без хлеба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви тада били у касарни, у то време?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: У том периоду сам био у Борову селу, јер сам отишао на 2-3 дана пре, одвезао сам камион, кипер, који је требао да тамо ради, један булдожер и прошли смо на барикаду на боровској цести, ја и један подофицир, што му се и не сећам више име и тамо смо били у Борову селу до негде, та блокада када је прошла и када је био пробој из касарне, ја нисам онда био у касарни, већ сам био у Борову селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, значи када је деблокирана касарна, касније сте били у касарни?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време до завршетка?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Све време, све време, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До завршетка ратних операција тамо?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали, сада не разумем какав је Ваш статус тамо у касарни, да ли сте Ви неко ко Вас је тамо склонио или сте имали каква задужења?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Пошто сам био војни обвезник и био сам позиван од, тако-рећи од одслужења, дошао сам из војске још 1971. и када сам се вратио из војске, био сам мало-мало позиван на једнодневне вежбе, на десетодневне вежбе, као возач у тој касарни и тако сам у својству возача био и у рату, све док није та јединица отишла у Негославце и ту смо извлачили ту гранатирану технику, то је била инжињеријска јединица, махом возила, они руски они мостови, и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли сте у касарни задужили оружје, униформу?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Јесам, јесам. Сви смо дужили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неки распоред у том смислу, да сте у некој јединици, ко Вам је био старешина, ако сте га имали, претпостављам?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Имао сам команданта у то време када сам ја ушао у касарну, био је командант Чедо Ђурчин и не могу сада да се сетим осталих, био је Слободан Симић, који је на том пробоју био после рањен, њему сам био као возач, то је био капетан по чину и после тај Слободан Симић капетан је превежен у Београд и остао је без ноге а ја сам остао у својству тамо возача и довозио воду осталој војсци, како је долазила, тако са једним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Воду?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да, воду, од Негославаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то, неки камион са цистерном?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Камион војни, цистерну сам возио, 3000 литара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И све време сте то радили?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: То сам радио у принципу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Срећко Борисављевић?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Знам и он је после дошао када је дошла гардијска бригада из Београда и он је био и са њим сам се исто налазио и био је и он у касарни у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је он био неки претпостављени старешина?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: У то време, нисам ни имао другог старешине, осим њега. И били су ови оперативци што са, водили са по првих линија, неки потпуковник Бајић и не знам тачно како су се ови остали звали, не могу да се сетим, обзиром да је то прошло и дуго времена и да ја и не контактирам ни са ким од тих људи, то је и време урадило а имао сам и здравствених проблема, тако да не могу се свих детаља сећати сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су завршене ратне операције у Вуковару?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је завршен рат у Вуковару? По Вама?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Завршен је 19. новембра је био ослобођен Вуковар од Хрвата, а 24. новембра је повучена гардијска бригада из села Негославаца за Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви тих дана? И какве су Ваше активности тих дана, непосредно након престанка борби?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Па, у принципу сам, ишао сам у Шид по жену да довозем жену, сада који је то био дан, не знам, и децу, па сам матер имао у том селу Негославцима, па сам је вратио у Вуковар и бавио сам се са собом и са скупљањем своје породице. А од 24. тамо када је повучена гардијска бригада, то онда више, ту није било никаквог организованог командовања нити шта ја знам, то је све било неорганизирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, евентуално, ишта нам рећи о евакуацији вуковарске болнице?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Не знам нисам био, ни у болници, нити сам у томе учествовао, знам само да је један део био војних аутобуса у касарни, где смо, у којем сам препознао само доктора Њавру, јер са њим сам био добар и друго ништа Вам не могу рећи, било је у тим аутобусима је било и видео сам лично сам видео ону докторицу Босанац. Њу је чувао неки капетан Каранфилов. Ето, то што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте је у неком аутобусу, у неком од аутобуса?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Јесам. Не, њу сам у касарској канцеларији видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у канцеларији?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то дан, да ли то знате, да ли то можете везати везано за тај 19.?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да ли 19, 20, не могу сада прецизирати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било аутобуса, да ли знате?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Па, можда је било 4-5 аутобуса тамо, који нису уопште били пуни, у сваком аутобусу је можда било 10, 20 људи, отприлике, који су били чувани од стране ЈНА и није тим аутобусима нико могао доћи ни од резервиста, нити од било кога, ту је била војна полиција која је чувала те аутобусе. И ти људи који су били тамо, ти су после сам видео и на телевизији, тај доктор Њавро је био министар здравља и докторицу Босанац видим да је она сада хрватска легенда, а ми смо сви остали мрави за њих. И јако ми је тешко да се уопште сећам те 1991. године, јер сам морао гледати. Лакше је било сачувати у Вуковару стакло прозорско, него свој живот. Јел, све је српско ишло у ваздух, све српско је било паљено од киоска, трафика, за новине, цигарете, до кафана, све је разарано и то су потврдили сада у Загребу, исто када су судије Врховног суда напали, ко су и шта су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците нам, ово, да се вратимо око тих аутобуса, Ви сте возач аутобуса више година пре тога?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су то аутобуси били?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Аутобуси су били ови војни, приградски, ту су вероватно по граду, Београду, возили тадашњи официрски кадар на послу, са војним таблицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са војним таблицама?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Знам да су ти у касарни били са војним таблицама, да ли је било неких других, ја се не сећам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су боје били ти аутобуси?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Било је свакаких и СММ и ове цивилне боје, то су били тамови, марке и шта ја знам, више локални, градског, односно приградског изведбе те што ми кажемо, шофери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, војска је чувала, није се могло прићи тим аутобусима?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, опишите нам, како то изгледа, чување од стране војске? Да ли су они негде, ти аутобуси одвојени, па блокирани од стране војске?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Они су били испред у том касарском кругу, где је била војна техника и у том као ауто-парку били су ту паркирани и око њих је била војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око њих је била војска?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било војника унутар аутобуса?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Не. Не, то није смео нико да улази у аутобусе, нити, могли смо, пролазили смо на својих 20-50 метара је пут био, пролазило се пешице ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Али није било никаквог задржавања, или неког малтретирања, то што се прави од тога неке велике, тога у касарни није било, а за даље, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, је ли било тамо у касарни мештана, Вуковарчана Ваших?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Било је, било је, долазили су људи и познати и непознати, јел једина је касарна била некада да кажем, институција, где сте се могли обратити за било чега, а осталос све није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели тамо икога од ових људи из Вуковара који су овде као оптужени? Рекосте да их познајете?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујовића, Вујановића, Ланчужанина и тако даље?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Нису они тада били тамо, не сећам се да сам видео тога и једнога човека који у касарну да су долазили, где су били, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То о чему нам говорите о тим аутобусима, да ли сте видели када су они дошли у касарну?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, које је доба дана то када сте их Ви видели?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Пре подне негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре подне?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да ли је било, 10, 11, 12 сати, ту је негде било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, колико су се ти аутобуси задржали ту?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Не знам, јер када сам отишао, после када сам отишао за Негославце и то ми је била траса возикања, а између Негославаца и Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте их тада видели то пре подне и после тога више?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Није било, али где су и шта су, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли да су они после подне, пре мрака, негде отерани?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Ја не знам колико је било сати, да ли су отишли после подне или пре мрака, ја се стварно не сећам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас кажете, више не знате шта је са њима било, а у истрази сте рекли да су они негде после подне, у сваком случају, пре мрака да су негде отерани? Добро, у реду, разумем што не знате где, али би се из овога дало закључити, да су се ти аутобуси, да су ти аутобуси ту задржани неко време, од пре подне до после подне? Да нису преноћили, рецимо?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Сигурно нису преноћили, а када су одвежени, куда су одвежени, то стварно, нити сам ја икаква права имао да било кога шта питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Имате ли нам још нешто рећи у вези овога?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Па, немам око тога, баш немам ништа да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли тих дана, тог дана, те вечери, рецимо, да ли сте се сретали са Срећком Борисављевићем?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Па са Срећком Борисављевићем сам се сретао, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га возили негде?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Њега сам возио од Негославаца до касарне, што, он је био официр, ја, ако сам га одвезао некад, то није било никакво правило да сам морао, реко ми је, ако сам био тамо, ајде идемо за Негославце, одвезем га и то је све било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је пољопривредно добро Овчара?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Знам, јел сам тамо рођен у Вуковару и тамо сам возио аутобусе, односно раднике на тим фармама што су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На тој фарми?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: То је била једна свињогојска, једна говедарска фарма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И говедарска?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су та два комплекса заједно? У истом кругу, истој жици, не знам како да кажем, или су дислоцирани?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: То није уопште ограђено, ништа то су фарме, које имају неке три настамбе и три фарме, Јакубовац, Овчара и Грабово и на тој траси, то је било у поседу «ВУПИК»-а Вуковара, то знам, до пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за догађаје на Овчари?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Чуо сам после, када је све завршено у Вуковару када се почео обнављати Вуковар, да се то десило, причало се о тим догађајима, да су неки побијени, а сада нисам уопште о томе, нити био, нити учествовао, нити сам знао ни ко је, ни шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, касније сте о томе?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе чули?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: То се причало по граду, да се десило на Овчари. Али то није било ништа ненормално да се десило нешто на Овчари, јер цела 1991. година је била да се дешавало то и да су бацани Срби из вуковарског дворца грофа Елца, што је тај мој диспечер Љубо Дуванчић у спреси са хрватским војним одсеком су тамо радили до маја месеца и после када смо ми били у касарни, правили су хајке на Србе и водили их у подруме те у дворцу и електро тим шоковима испитивали Србе и убијали их чекићима и бацали у Дунав, то је сигурно истинито, јер НН сарањен је од Футога до Новог Сада, има и сада гробова сигурно српских који су под НН, никада их нико није ни нашао где су, што су Дунавом бачени у Вуковару. И то су приче које ја исто нисам видео, већ чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви са Срећком Борисављевићем разговарали шта, те вечери, тих дана о неким неделима, типа убијање људи?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Ја се не сећам шта је било, које вечери, ја сам отишао један дан од тога, да ли је то био 20. или 21., не могу да кажем, отишао сам за Шид и преноћио у Шиду и сутрадан вратио жену у Вуковар, деца су ми ишла у школу у Шиду, а када је то било и био сам у контакту са Борисављевићем стално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули то када сте чули за Овчару касније, шта сте чули? Шта је било?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Чуо сам да су неки потучени Хрвати на Овчари, а ништа прецизно, ни ко је урадио, ни шта је, ни када је, то не могу да тврдим ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико би то рецимо било након тог 19. када Ви кажете да су престале операције у Вуковару? Ви рекосте да је то било после тога, када се Вуковар изграђивао, па сада не знам?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Па, Вуковар се прво чистио три месеца, то је крагујевачка бригада дошла са комплет техником да га очисти, није се могла оваква улица широка, као што је сада ова овде Устаничка, није се могло проћи од тих зграда, ни пешице, то је све било разорено, што од стране хрватских, што од стране ЈНА напада и тих гранатирања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Срећко Борисављевић, кога смо ми овде саслушали, као сведока нам каже да сте му Ви те вечери, употребио је термин «те критичне вечери», да сте му Ви рекли како тамо убијају људе?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да ли сам му ја рекао или, господине судија, да је он контактирао исто са толико Срба, са 50 људи, колико и ја и то је било без неког

организованог, да кажем, протокола или неког војног наређења, значи, контактирао је свако са сваким, то се тумарало, а ко је шта причао, и када је, то не може ни Борисављевић рећи за мене, да је чуо од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Срећко Борисављевић тада капетан, капетан прве класе, данас потпуковник у пензији, пре једно два месеца, три, прецизније 16. децембра овде, када смо га саслушавали као сведока, нам је рекао да сте му Ви рекли, те критичне вечери, да сте му Ви рекли, да сте му Ви саопштили да неки, ови лудаци, изгледа, убијају оне људе?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Господине судија, ја могу само да лупам напамет нешто, то да ли је уопште, прво, ја тога уопште не могу да се сетим, ни Борисављевић ни нико ме не може присилити да кажем нешто што нисам сигуран у то, а није ни Борисављевић сигуран, сигурно да му је рекао Лазо Савић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то, управо то, каже Савић Лазар?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Волео бих да видим шта је он то толико паметно могао да попамти, контактирао са, можда, 100-200 људи у току дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се тиче догађаја на Овчари, сада ја овде читам, Ви сте саслушавани прошле године у поступку истраге, тога се сећате?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога сте саслушавани од стране радника полиције?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се и тога сећате?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ово што Вам читам, то сте изјавили пред радницима полиције УБПОК-а, ево сада ћемо наћи то, то је било 02.10.2003. године у Шиду, у полицији у Шиду.

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Знам да сам био, али не сећам се датума када је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. 02.10, овде стоји 02.10. «Што се тиче догађаја на Овчари, сећам се да сам од некога чуо да се на Овчари убијају људи, али се не сећам ко ми је то рекао. Сећам се да сам ту информацију саопштио Срећку Борисављевићу непосредно након што сам је и сам чуо»?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Могуће, али не тврдим да јесам и да нисам уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Уопште не тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: УБПОК, УБПОК из 2003. године? То не, то се не издваја, након ступања на снагу оног закона, значи од јула месеца 2003. године, све пре тога је издвојено, све после тога се не издваја, може се користити у поступку.

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Немам шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, то је Ваша изјава дата радницима полиције, то сте Ви њима рекли?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Па, полиција је исто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако произилази из овога.

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Држала ме од ујутру, од 9 до 1 сат, па шта знаш, па шта знаш, што нисте били тамо 1991, знали би шта је било. Ја уопште нисам више нормална особа, када ме након петнаест година, нико ме не пита од чега живим и како долазим до хлеба, морао сам да пошаљем жену у бели свет да чува туђу децу, да бих могао хлеба имати парче на столу, а овамо ме се сети, када треба нешто да се прича о ратовима, питајте у Загребу, немојте мене молим Вас питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па што им то тако нисте рекли?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што им то тако нисте рекли?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Господине судија, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви ово њима рекли или нисте, да ли сте ово што је овде написано, што сам ја сада прочитао, да ли сте Ви то њима рекли или нисте?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, хоћете доћи овде да погледате, да ли је ово Ваш потпис на овоме записнику?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово сада читам, што се тиче довођења на Овчари, сећам се да сам од некога чуо и тако даље.

Сведок исказује да је на записнику УБПОК-а од 02.10.2003. године, на дну друге стране, његов потпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Знам да сам након догађаја на Овчари током 1992. године, чуо да се причало да су Станко Вујановић, Мирољуб Вујовић, Боро Крајишник и још неки добровољци, од којих се сећам Тополе, убијали заробљенике на Овчари» и то је, дакле, наставак овог Вашег исказа пред радницима полиције?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: То је цео Вуковар причао, то је шидска прича била, никаква службена прича. То је долазило од људи и ко је живео у Вуковару, враћам се и одавце, највише су долазили београдски шпекуланти, новинари и писали о нама тамо легенде правили од тог вуковарског рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, то је чаршијска прича?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се то по Вуковару причало?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Дабоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш са овим именима? Баш везано за ова имена, јер Ви говорите Станко, Мирољуб, Боро, Топола и још неки добровољци? Па, у том смислу Вас питам.

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Немам шта да кажем, то да ли сам рекао или не, не могу да се сад сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ:(пуномоћник оштећених) Само му предочите да у записнику стоји да је у 11 и 10 завршено, он данас рече у 13 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, заиста је констатовано да је то саслушање завршено у 11 и 15 сати, а започето, ево сада ћемо наћи када.

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: У Шиду? То није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У 9 и 10?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: То није тачно. Када у 1 сат сам изашао из СУП-а Шид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поподне или увече?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: У 13 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У 13 сати?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли он познаје овог капетана Каранфилова?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Познајем.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Откуда га познаје?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Виђао сам га тамо, долазио је у касарну и онда сам га видео када је чувао докторицу Босанац.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је у оба ова записника, да је био задужен да чува докторку Босанац, откуд он зна да је он био задужен?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Зато што сам ходао у тој касарни и видео сам Каранфилова да улази из те просторије и рекао је да у ту канцеларију не може нико ићи, да је ту докторка Босанац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у том смислу, разумем. Даље, молим?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећа да је видео неког кога познаје осим доктора Њавра?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте Вуковарчанин, које сте годиште, господине Савићу?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: 1951.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1951. годиште, возач аутобуса?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватио сам и локалних линија и градских линија.

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Међународне сам држао осам година пре рата. Али, у међувремену сам некада и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, би по том неком резону, било за закључити, да Ви познајете јако пуно Вуковар?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Па, познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, то је сада суштина питања госпође Кандић. Да ли сте изузев Њавра, да ли сте још кога од Ваших Вуковарчана препознали у тим аутобусима, сетите се?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Не могу се сетити, стварно се не могу сетити, ни сада ни пре, не могу да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли може да се сети, кога још, осим Каранфилова, је видео ту у згради, око аутобуса?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од официра?

НАТАША КАНДИЋ: Од официра или припадника територијалне одбране?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Ја у касарском тамо зградама је био ондашњи мајор Шљиванчанин и Каранфилов и био је мајор, или потпуковник Лукић, Бајић и тако ти официри, што су били, али они су били у командном месту где су се водиле та ратна дејства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, у касарни?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На свом командном месту?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да, али ту ми нисмо могли да улазимо у те просторије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

НАТАША КАНДИЋ: А од мештана, припадника територијалне одбране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га, питали смо га.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли се сведок сећа да је било, да неко улази у аутобусе, да је била нека листа, да је неко извео неку групу, вратио у болницу?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Не сећам се, јер ја нисам проводио цело време, ја сам ту дошао, али нисам проводио крај аутобуса и гледао, нисам уопште био жељан.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је он знао куда иду аутобуси из касарне?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не зна. Него, само реците нам ово, возач сте, па сте видели те аутобусе, чак сам схватио да их познајете и по типу, рекосте, тамови. То су аутобуси са колико седишта?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су аутобуси са колико седишта?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: То су аутобуси са 35, 37 седишта, ово што, тапацирана седишта, приградска изведба, ето, то можете проверити у тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим?

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Немам питања, али бих подсетио и Вас, веће, да му се да, пошто је господин из Вуковара, да му се предочи списак ових људи који су пострадали, па да нам каже, да ли некога од тих који су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислио сам о томе, али када се он не сећа да је изузев Њавра видео било кога тамо, онда бојим се да нећемо ништа добити. Можемо, можемо у некој паузи када завршимо са саслушањем сведока. Даље молим, питања? Колега браниоци?

АДВ. ГОРДАНА ЛОЗНАЛИЈЕВИЋ-ДАНИЛОВИЋ:(пуномоћник оштећених) Да ли сведок може да одговори, да ли зна особу која се зове Бора Крстић?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да, знам га.

АДВ. ГОРДАНА ЛОЗНАЛИЈЕВИЋ-ДАНИЛОВИЋ: А шта знате о њему?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Знам да је предратни угоститељски радник, по струци конобар и да је био у Велепромету тамо.

АДВ. ГОРДАНА ЛОЗНАЛИЈЕВИЋ-ДАНИЛОВИЋ: А шта је радио на Велепромету?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Не знам, био је у војној униформи, сада шта је радио, то ја нисам имао, виђао сам га тамо, неки су, исто тамо, јер му је кућа била преко пута тог Велепромета и биле су ту у својству неке војске, али које, и коме је он припадао, ја појма немам.

АДВ. ГОРДАНА ЛОЗНАЛИЈЕВИЋ-ДАНИЛОВИЋ: Да ли би могли, председниче већа, да му предочите трећи пасус друге стране, одоздо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође се сећам, мислите на то?

АДВ. ГОРДАНА ЛОЗНАЛИЈЕВИЋ-ДАНИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође се сећам Боре Крстића који је држао кључеве од магацина на Велепромету, где су била затварана лица, за која се мислило да су припадници ЗНГ. То је из истог овог записника код полиције?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Могуће, али не знам под чијом је он командом имао те кључеве, могуће је да је имао, али не знам, јер тамо су били затварани, али не знам којег датума, није то само то када је Вуковар ослобођен, било је довођено и раније, ту су били лимени хангари, где је тај Велепромет користио за магацине своје робе. Е, сада, ту је било после затвараних људи, али сада, ко их је затварао, под чијом ингеренцијом, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ГОРДАНА ЛОЗНАЛИЈЕВИЋ-ДАНИЛОВИЋ: Да ли познаје сведок Цревар Марка?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Познајем, пре рата био милицајац, у рату је сарађивао исто са Срећком Борисављевићем и Марко Цревар и Душко Јакшић су долазили код Борисављевића, на ком ја нисам смео бити присутан у тим њиховим разговорима, јер се обично водио разговор појединачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Душко Јакшић?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Душко Јакшић је био командант Петрове горе. И Милан Чичак је био заменик, то је Петрова гора део града, насеља тог Вуковара, као што се Митница звала сајмиште, тако је и било насеље Петрова гора се звала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант насеља?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да, ту где су Срби пружили отпор Хрватима, где су хапсили Србе, и онда су се Србин организовали и пружили отпор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли све време он био командант Петрове горе?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Ја нисам имао контакте са њима, јер нисам, по Вуковару се није могло ходати до новембра, сем овог дела, где је, ту се буквално водило, улица по улица је ослобађана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, па ако већ кажете да је Јакшић био командант Петрове горе, онда Вас ја питам, да ли све време рата је он био командант или је било можда каквих, да Ви знате?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: До када је био, то не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Не могу временски да кажем од када до када је био командант, чуо сам од њега, јер сам се са њим познавао, он је био код нас аутолимар у мојој фирми пре рата и зато сам знао да је он командант и он ми је рекао да је командант те Петрове горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате о каквим сменама на том месту команданта Петрове горе?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро.

АДВ. ГОРДАНА ЛОЗНАЛИЈЕВИЋ-ДАНИЛОВИЋ: Да ли сведок може да опише хангаре на Овчари? Да ли има сазнања о томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Овчари?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: На Овчари не могу да објасним хангаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има тамо више хангара?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Ја знам за, ови хангари су били у Велепромету, ови лимени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Овчари, на Овчари, возили сте тамо запослене?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: То је било крај пута, били су свињци, били су, колико сам ја из пролаза, јер мене то никада није, ја не могу стварно сада да описујем тај део Овчаре, нити знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свињци су били?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су те зграде?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Па, то су биле ове зидане зграде крај, ту се пролазило, где су се довозили радници некада ако сам убачен био у годину дана два пута као резервни возач, ако сам био, па да је возач фалио, па да сам отишао ту одвести те ВУПИК-ове раднике ујутру или отићи у 2 сата по њих превести, што ме уопште није занимало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сведока питам како су изгледали свињци, а сведок говори о 2 сата. Немојте толико широко, господине Савићу, ограничите се само на то да одговорите по Вашем сећању, наравно.

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете то су зидане зграде. Каквог облика?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Ја не могу да Вам ово објасним, каквог облика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Округлог, квадрата, правоугаоника, у том смислу?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Зидане, дугачке, ниже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кров?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кров?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Од црепа, колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На једну воду, на две воде?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: На две воде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На две воде? Да ли знате за какве хангаре на Овчари? Ово су свињци, рекосте. Да ли знате за какве хангаре на Овчари? Хангари су оне просторије за смештај пољопривредне механизације, претпостављам да сте и Ви у «Чазма-трансу» имали неке хангаре за радионице?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Радионе смо имали бетонске, то је све било као «Ластино» ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате за какве хангаре на Овчари?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

АДВ. ГОРДАНА ЛОЗНАЛИЈЕВИЋ-ДАНИЛОВИЋ: На почетку свог излагања, сведок је рекао термин «злогласна Митница»: Да ли може поближе да објасни, зашто се тако изразио?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Могу да објасним, због тога што је за мене злогласна, јер сам ту први пута 03. или 04. маја био избациван као возач аутобуса и онда су ме ту људи који су ме 30% да не кажем или 50% познавали, као возача, псовали мајку српску, четничку и зато што је на Митници прво кренуло то зло вуковарско. То зна цео Вуковар, јер је у то време било још као мирно и ту је на тој барикади исто где су мене избацили, ту је изгорео «Борбин» камион са београдском штампом, ту је изгорео камион са приколицом од боксита «Милићи» и злогласна је, сигурно да је злогласна, јер све што је наилазило из.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо, разумели смо. Колега Петрушићу, Ви сте желели?

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ:(бранилац Мирољуба Вујовића) Сведок говори о записнику који је дао код полиције у Шиду, па ме занима, да ли је вршен неки притисак на њега приликом давања тог записника од радника СУП-а?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Па, не могу рећи званично да је притисак, али, сигурно та три човека што су ме саслушавала, било је повишених тонова, било је како се ти не сећаш, господине, само се сећаш шта су Србима радили, а не сећаш се шта су Срби радили и тако, било је повишених тонова, не могу рећи да ме је нико физички тукао.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: А, да ли су му они помињали ова имена Вујовића, Станка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватио сам да је сведок и данас остао при томе да је то чаршијска прича, везано за имена, ја сам баш тражио разјашњење.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Он је рекао да је то чаршијска прича?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Ја се слажем са тим, али када је давао исказ у МУП-у у Шиду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разумели шта Вас пита бранилац?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Вас пита, тада када сте саслушавани у Шиду у полицијк, па Ви сте тада, бар је овде то тако констатовано, рекли како сте касније

чули да су на Овчари убијали Вујовић, Крајишник, Вујановић и неки добровољци, Топола, па Вас бранилац пита, да ли су то имена која су помињали ти полицајци?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Па, помињали су, у контексту тог разговора је било, па, како не познајеш овог Вујовића, како не познајеш Станка Вујановића, а познаш овога или онога Хрвата. Јесте, у том контексту, помињана су имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче имамо примедбу, једино. Јесте да овај анекс Закона који је донет знамо како већ јесте, ЗКП-а, да је он под лупом и оценом Уставног суда, ја бих молио само мало конкретније. Колега Петрушић је питао, да ли притисак, да ли је евентуално, под којим околностима је дошло до разговора, да ли је добио судски позив, односно позив у полицију, како је он позван уопште на тај разговор? Управо, дакле, Закон каже да се нешто може да користи, али ако је то супротно основним принципима и духу и слову Закона о кривичном поступку, који забрањује било какву претњу, присилу, физичку или психичку тортуру, такви записници се онда требају изузети. Ја бих молио да, председниче већа, да мало детаљније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватили смо, немојте колеге на тај начин реаговати. Колега Тодоровићу. Пита Вас бранилац, то када сте ишли у Шид у полицију, како је дошло до тога да идете у полицију? Јесте добили неки позив кући?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Добио сам телефонски позив на мој број, што ме зачуло и представио се господин, ја сам, немојте ме држати за реч, инспектор СУП-а Београд, јел сте Ви тај и тај, кажем, јесам, молим Вас сутра у 10 и 30 да се видимо у СУП-у. Ја кажем: «поводом чега?», каже: «поводом 91-ве, рата, Овчаре и тако, требали би да разговарамо», и ја кажем: «нема проблема», што сам се зачуо одакле сада број телефона, да би после било на мобилни променуто да будем у 9 сати и одмах ми је речено, немојте господине Савићу, Ви знате где је Шид, станица милиције, ја кажем, знам, каже, немојте да се вијамо по Шиду, Шид је мали, да случајно не дођете. То је дотични господин мени рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам се представио тај полицајац, рекосте да јесте?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Јесте, њих тројица су била, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него тај који Вас је телефоном?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Васић или Васовић, ту негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да Вас је он телефоном звао?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је оно што Вас питамо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је он при том телефонском разговору, кажу, Ви ћете господине Савићу требати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сугерисати.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли му.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо, него питање.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли му они кажу да долази као сведок или окривљени или му ништа не говоре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вам у том смислу нешто рекли?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли као осумњичени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, браниоче.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вам у том смислу што рекли? У ком својству се позивате?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да, позивају да разговарамо у вези 1991. у вези рата и то. Мислим да не бих могао сада прецизирати, нити нешто да причам, што не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, молим?

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Управо везано за састављање записника, сведок каже да су га испитивала сва тројица. Јесу Вас испитивала сва тројица, или један од њих тројице?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Сва тројица унакрсно, у просторији у Шиду у СУП-у, на спрату, у канцеларији.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Реците ми, да ли је неко водио записник и ко?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Један од људи је писао, тако и после ми је извађено, отишао је у другу просторију и донео ми да потпишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одштампано?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да, одштампано да потпишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви то читали?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Нудио ми је да читам, ја нисам хтео да читам. Он је тврдио да је то.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да ли је тај записник диктирало једно лице или сва тројица?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Не разумем питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било какво диктирање записника? Да неко диктира, пишете то и то и тако даље, у том смислу?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Не могу да тврдим да је било диктирања, могу да кажем да су сва тројица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да ли сте Ви чули шта се уноси у записник?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Чуо сам оно што је човек који је куцао то, говорио је шта куца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, он је говорио шта куца?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо. Даље, молим?

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Пошто је сведок из Вуковара, да ли познаје можда породицу Вигњевић из Вуковара и ако их зна, да ли се сећа, да ли је неко из те породице погинуо за време борбених дејстава у Вуковару?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Вигњевиће знам, али не могу се сада сетити, ако ме сећање служи, ја мислим да је то та породица са Лужца, а ако нисам у праву, онда не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Са Лужца, насеље Лужац.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Пионирска улица, ако се ја не варам, јел то нешто значи?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Не могу да се сетим, познато ми је презиме, али не могу сада да кажем.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли ко од оптужених има шта да пита сведока? Вујовић?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Дobar дан. Пошто сведок спомиње «Тополу», ја бих само питао, да ли сведок познаје «Тополу»?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Молим?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок чуо за «Тополу» и да ли га познаје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви познајете «Тополу»? Лице под надимком «Топола»?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Виђао сам га тамо, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како изгледа?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Био је висок човек, крупан, млад до 30 и нешто година, отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плав, црн?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Мислим да је црн.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дебео, мршав?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Па, средње, крупан човек, јак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оптужени Вујановић.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли Лазо зна ко је био командант касарне у то време? У време борбених дејстава?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Био је Ђурчин Чедо, до доласка, то је до десетог месеца, док није дошла, почетком десетог месеца је дошла гардијска бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, ко је после био командант касарне?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Тамо није било никога, јер је тамо касарне била сва девастирана и ништа ту није било, нити је било неког званичног команданта. Био је, једино је био војни полицајац, не могу да се сетим, он је био цело време тамо, који је био и за време тадашњег.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Лукић?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Лукић, рекосте да знате Лукића?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Лукић је био онда потпуковник или мајор, он је био неки командант тих борбених дејстава, или тако, не знам како да дефинишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је Срећко Борисављевић био са њим док сте Ви, рекосте да сте Ви практично само прошли поред аутобуса?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам схватио?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас пита Вујановић, Вујановић Вас пита, да ли је тада био Срећко Борисављевић са Вама?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Не сећам се да је био Срећко са мном, или је био, или сам ја био сам, али ту, како сам ту прошао, не могу сада да се сетим.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сведок зна, колико дуго је чувао Каранфилов Весну Босанац и Њавру? Да ли је тај дан, рецимо, Весна Босанац отишла негде даље или је остала у касарни, да ли то зна?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Не знам колико је дана била, знам за тај дан да је била у оном интервалу дана, али, значи, није, али не могу сада да причам, да ли је ту ноћила и да ли је сутрадан била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је претходних дана на основу тог дана, било аутобуса са цивилима у касарни?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Мислим да је само тај дан, али о којем дану се радило, само један дан је било аутобуса тих са цивилима.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко има питања? Атанасијевић?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добар дан. Господине председниче, молио бих Вас да предпочите сведоку записник од 02.10, друга страна, четврти пасус, седми ред, где спомиње мој син Зоран, хоћете Ви или да ја читам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. «Мој син Зоран се дружио са сином Боре Крајишника и сећам се да ме је једном приликом», то је ово што тражи господин Атанасијевић.

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако Атанасијевићу?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «И сећам се да ме је једном приликом питао: како, тата, ти ниси убио никога, а чика Бора ми је испричао да је био на Овчари и да је убијао»?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да, волео бих само да ми прокоментарише мало о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас пита господин Атанасијевић, да ли је то тачно да сте и ово рекли радницима полиције том приликом у Шиду?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да је причало се и да су деца причала, јесу, а сада, не могу да ја прецизирам шта сам рекао када, не могу стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питање је само, да ли је Вама Ваш синчић говорио тако што или не?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Па, ја не сећам се сада детаља, стварно. Не могу ни да негирам, ни да потврђујем то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли још неко има питања за сведока?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Хвала.

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претходно, нећемо још завршити са Вама, господине Савићу, сада ћемо направити једну паузу од једно 15-20 минута, па ћете Ви ту паузу искористити да погледате, Ви сте Вуковарчанин, је ли тако, дуго сте тамо живели, пуно људи сте вероватно познавали као возач аутобуса и тако даље, погледаћете један списак који ћемо Вам ми дати, списак људи, несталих у том времену тамо, па ћете Ви заокружити на том списку, људе којих се евентуално сетите, као људе које сте видели, ако сте кога видели у тим аутобусима у касарни, дакле, само оне којих се евентуално сетите, које сте евентуално видели у тим аутобусима. Је ли у реду? Не, да их познајете, вероватно познајете, вероватно познајете, него само ако сте кога од тих људи са тог списка видели у тим аутобусима, онда заокружите, то ћете нам касније рећи после паузе. Је ли у реду?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двадесет минута паузе.

Настављено у 11,10 сати, након паузе ради одмора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао бих да смо сви, као и раније ту. Колега Дозет, изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Господине председниче, ја ћу за једно пола сата морати поново да одем, колега Јелушић остаје. Што се тиче предлога које смо данас најавили, колега ће у моје име да изнесе те предлоге. Хвала.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Колега, извините, ја ћу у 12,30 морати да одем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, примили смо на знање ово. Господине Љубоја? Наставићемо са саслушањем сведока Савића, само кратко господине Савићу у овом делу како смо се договорили. Добили сте овај списак, погледали га?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Јесам, погледао сам и ту не могу ништа да окружујем, нисам никога што имам у овом списку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте кога од тих људи са тог списка видели у аутобусима или не? Само то.

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Ево, видео нисам нигде, никога у касарни, а исто из таквих прича као што сам напомињао у претходном излагању, Крижан Јозо, Крижан Драго, рођен 1957. године је мој комшија из улице Сајмиште и он је наводно убијен јер је дигао ЈНА тенк између Вуковара и Негославаца и да је тамо убијен. То су исто приче непотврђене, а налази се сада на списку овде убијених на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте приче да је он убијен?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Убијен у ратним дејствима на путу Вуковар – Негославци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раније негде, раније?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да, да, раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У претходном периоду? Знамо ми шта смо му дали, добро, добро.

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Само мало, Крижан Драго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо Вас. Шта сада тражите, господине Савићу?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сада тражите? Видим тражите још нешто.

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Тражим овде исто Шашки Сеад, то је био момак кондуктер мени у аутобусу, радио је у «Чазма трансу» исто је убијен у војним операцијама код села Сотина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Исто непотврђене приче, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: На овом списку, по тим Вашим сазнањима?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: По мојим сазнањима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, када, претходно, у претходном периоду?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раније негде?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд, господине Савићу?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли какве трошкове што сте дошли у суд?
СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Па, рекла ми је дама да бих требао ићи тамо, немам рачуна да идем сада у Окружни суд, шта ћу, идем назад на аутобуску станицу. Нећу тражити.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд је доле поред аутобуске станице. Палата правде је доле, близу аутобуске станице, ако већ идете тамо.
СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Добро, нећу тражити ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Трошкове доласка не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, господине Савићу, можете ићи.
АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче, ја се извињавам, да ли је то списак лица који су, наводно, страдали на Овчари, ово је из оптужнице, или је ово неки други списак?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, онај списак, имате Ви то браниоче, то је онај списак који је заједно са другим материјалима својевремено достављен од стране Хашког трибунала, налази се у спису предмета, прве истраге, са неких 260 имена, то је тај списак. У оптужници су они који су идентификовани, а ово је списак несталих. Имате у спису предмета прве Овчаре.
АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ако тема овог доказа, овог поступка да утврђујемо за све нестале, онда да знам, ОК, хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није тако, браниоче, није тако.
АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја тако схватам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тако, није тако. Добро. Можете ићи, господине Савићу. Хвала лепо.
СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Ја бих Вас, господине председавајући замолио још, гледао сам ово суђење на телевизији и о сведоку из Хрватске, Драги Беркоферу сам хтео Вама као председавајућем да кажем, да је то човек сумњивног порекла, карактера јер га знам лично, радили смо некада заједно у «Чазма трансу» 1972. до 1975. године, био је као магацинер, по струци је тапетар и да је склон радити за паре и ово сведочење његово је било сигурно уновчено. Хвала лепо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Савићу, немојте Ви да оцењујете, немојте Ви да оцењујете сада, овај сведок је овакав, онај сведок је онакав. Знате, и Ви сте подложни, као и господин Беркофер, и сви други сведоци су подложни нашој оцени, оцени ових људи у судници. Хвала лепо, можете ићи.
СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Дачић. Браниоче, браниоче, господине браниоче, ако се јављате за реч, тражите реч.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли дозвољавате, председниче већа, колега Штрбац има списак и несталих Срба и немам ништа против да се утврђује и током поступка, ако желите, и списак несталих Хрвата, али да утврђујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам због чега се толико жучите око овог господине браниоче? Ако сте пратили за ових годину дана, наравно да смо дозвољавали, дозвољавали смо и господину Штрпцу и свим другим, да искористе присуство неких људи, неких сведока да се покуша разјаснити судбина несталих, невезано за то, да ли су Хрвати, да ли су Срби.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па, нажалост, нисмо искористили долазак сведока – Хрвата из Вуковара где би исто могли да прикажемо један списак, који је колега Штрбац имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не судимо томе, не судимо томе, браниоче, немојте тако.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, добро.

СВЕДОК ДАЧИЋ МИОЉУБ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Дачић Миољуб?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Крагујевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Крагујевца, улица и број?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Босанска 2-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица Босанска бр.2-а. Рођени?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: 1948.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1948. године, где, у?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Село Бовал, општина Алексинац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Добривоја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добривоја. По занимању сте?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Нутрициониса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању нутрициониста. Јел сте запослени негде?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: У приватној фирми «Технометал».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Запослен у ПП «Технометал» из Аранђеловца?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не, СТР у Крагујевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Крагујевца.

Упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Дачићу, да ли можда имате са собом неку личну карту или путне исправе или било шта слично?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Имам личну карту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте личну карту, молим Вас.

Претходно, идентитет сведока утврди се и на основу личне карте 370195, издате од СУП-а у Крагујевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Дачићу, саслушаћемо Вас као сведока. Дужни сте да казујете истину. За давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања, чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети, или, пак, кривичном гоњењу Дакле, на та питања не морате одговарати. Све што Вам је познато у вези онога о чему ћемо Вас ми питати, чега се сећате, наравно, прошло је пуно времена, дужни сте да нам кажете. Дакле, ништа не смете прећутати.

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим да гласно прочитате текст заклетве за сведока, налази се ту испред Вас на пулту.

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Господине Дачићу, према неким сазнањима из ове суднице од људи из Крагујевца, Аранђеловца и тако даље, произашли би да сте Ви, наводно, у јесен 1991. године, били у саставу 80. моторизоване крагујевачке бригаде?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: То је чињеница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то тачно?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте нам о томе, о том Вашем, Вашој мобилизацији, да ли сте Ви имали какав чин, да ли сте били какав старешина и тако даље, причајте нам о томе, када сте мобилисани, шта сте радили и тако даље?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Мобилизација је била у два-три наврата, зато што је јединица одлазила, па се враћала и тако даље, вероватно да је суду познат тај проблем. Ја, иначе, имам чин резервног капетана прве класе, тамо сам био и начелник артиљерије и референт артиљерије у бригади. У Негославце смо дошли, ја мислим да је био то крај октобра или почетак новембра, ја се не сећам тачно датума, белешке нисам водио, за сво време мобилизације. У Негославце смо дошли, ја мислим тако, крај октобра, последњих дана октобра или почетак новембра. И тамо сам био до 14. јануара 1992. године. Даље не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командант бригаде?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Командант је био Војновић Милорад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник штаба?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Начелник штаба, сећам се да је био Раде Даниловић, али је он дошао касније. Пре тога, не сећам се ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вам је било командно место?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Командно место је било претпоследња кућа у Негославцима, са леве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Приватна кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате ко је Везмаревић Драган?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја, чини ми се да је то полицајац, чини ми се да је полицајац код нас у чети полиције, али нисам сигуран да је то и не знам коју је функцију имао тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Драги Вукосављевић?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он био?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Он је био начелник безбедности 80. бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник безбедности 80. бригаде?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Вукић Светолик?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Да, он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звани Лика?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: АБХО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник АБХО?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се сећате када су престала борбена дејства у Вуковару? Ви сте дошли почетком, рекосте новембра, крај октобра, почетком новембра?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Да, октобра, почетком новембра, ја мислим да је тамо, не сећам се када су се Хрвати предали, када је Вуковар практично био пао, али мислим да је то било тамо већ почетак друге половине новембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друга половина новембра?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не сећам се тачно датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте имали Ви каквих задужења у то време? Везано за збрињавање, обезбеђивање људи који излазе из града, колоне и колоне људи су излазили из града у то време, бар смо тако гледали на неким ТВ снимцима?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја сам имао два пута неку функцију, односно први пут када је, значи, ослобођен Вуковар, када су се Хрвати предали, онда смо чували оне заробљенике, то је било једно поподне, био сам у екипи која је чувала те заробљенике на фарми Овчара, поподне ја мислим, 2-3 сата или мање, не могу да се сетим и ноћу после, од 12 па до ујутру, после чега су они пребачени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то били, да ли знате, који су то били заробљеници, припадници које?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Који су се предали приликом, када је пао Вуковар, они су се предали и ујутру су они одвежени аутобусима за Сремску Митровицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква су Ваша ангажовања била око тога?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не, ми смо само чували.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша лично, Ваша лично?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ми смо били један део полиције и један део официра, знате и чували смо да неко не побегне из оног хангара тамо у току ноћи. Сутрадан су они аутобусима одвежени, то сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је било тамо на том обезбеђењу тих људи?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Па, не сећам се, ја мислим да је то било десетак нас, отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што официра, што војника?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Да. Полицајаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, припадника војне полиције?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те Везмаровићеве?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја, мислим, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви познајете, да ли се Ви сећате Везмаровића?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Па, ја овако из виђења, јер ја сам после повратка из Вуковара отишао из јединице, тако да ја те људе из јединице више не виђам, са Вукићем сам се видео последњи пут 1999. године, када је било бомбардовање, па је он био ангажован, мобилисан опет, онда сам га ја возио тамо где је требало, он је дошао у Крагујевац по позиву, ја сам га одвезао где је требало, учинио сам му услугу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Да ли је и он био тамо?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он са Вама био том приликом Вукић?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја се не сећам да је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вукић?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не сећам се да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да јесте.

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А; да ли је командант био Војновић?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Командант је био када су ови, који су се предали, када су дошли, онда смо ставили неки канап је тамо стављен, не сећам се ко је ставио, и онда је командант рекао оним заробљеницима да не смеју да напуштају то место и тако даље, да ко хоће и мора у тоалет, има тамо један по један могу да иду са стране и онда је он отишао, ми смо сачекали, били ту до 6 сати, ја мислим увече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били унутар хангара?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Унутар хангара, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Током целе ноћи?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Да, да, да, да, стајало је једно возило које је осветљавало, пошто тамо није било светла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште није било никаквог светла?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не, па како, то је рат, нема струје, онда је био један пинцгауер, ја мислим или неко возило војно, не могу да се сетим стално упаљено, радило, светло је било значи целе ноћи. И ми смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога, господине Дачићу, да Ви уопште будете тамо? Ко Вам је то наредио?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја се не сећам, неко је наредио и ми смо, значи, било је нас, колико официра је било, ја не могу да се сетим, али ми смо пошто је било поподне, ми смо се, неко је наредио, превезли смо се и ја се не сећам којим возилом, како смо отишли тамо, ја се тога не сећам, сећам се само да је било хладно и ко је наредио, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било, отприлике, људи у хангару, заробљених?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Па не знам, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је извршен какав попис тих људи?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја нисам видео никог да је вршио попис, нити је мени познато да је неко вршио попис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратимо се на онај моменат када сте Ви лично дошли на Овчару?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поподне, рекосте да је то било поподне?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су заробљени већ тада у хангару?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не, не, они су дошли, истоварени су из неког возила, да ли су то били аутобуси, ја се не сећам тога, и онда су стављени, значи, један део, овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је довезао, припадници које јединице су их довезли?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не знам ја то заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не могу да се изјасним, Па, знате шта, ја сам знао најближе око мене, даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било и других људи који нису војници? Ви рекосте, било је вас десетак укупно, што официра, што војника, да ли је било грађана, цивила?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не, не, не, цивила је било само са оне стране канапа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заробљених?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заробљених?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, кажем, ту код хангара, у хангару, да ли је било и других људи?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Апсолутно није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сутрадан ујутру, кажете отишли су у Митровицу?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: До 6 сати сам ја био, значи од 12 до 6, у 6 смо отишли, али пошто је било хладно, целе ноћи нисам могао да спавам, пошто смо ми били на улазу у Негославце, односно излазу према Вуковару, ја сам се умио, средио и тако даље и спремао сам се да идем негде. Онда су наишли аутобуси и неко је рекао да су заробљеници који су били на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте имали смене организоване у обезбеђењу?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Да ли сте учествовали још у каквим обезбеђењима, каквих других људи?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Још једном приликом сам био на Овчари и после пар дана ја не знам да ли је то било два, три, пет дана. Били смо кад је било тамо опет једна група неких заробљених људи, ми смо дошли тамо да, добили смо опет задатак да идемо, стигли смо тамо не знам, мислим да је било, не мислим, него био је мрак, стигли смо ја и Вукић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Вукић је тада био с Вама?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Тада је био са мном, били смо заједно и пошто ми родовци смо се иначе дружили, били стално скупа. Ми смо дошли тамо возилом и неком смо се јавили, односно Вујић се јавио, пошто ја мислим да је он и био вођа групе, не знам, заиста се не сећам, некоме се јавио, речено је да се сачека. Ми смо ту стајали и ту је било сад војске неке, ми смо ту били отприлике једно два сата отприлике, не знам тачно не могу да одредим време можда је то било сат, сат и по или два и по сата, не верујем да је било два и по сата, мислим да је пре било сат, сат и по. Нисмо добили никакве задатке, ми смо се покупили, сели у возило и вратили се у Негославце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко вам је наредио да идете тамо на Овчару?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Мени је Вукић вероватно рекао или ја се не сећам заиста то је дистанца знате већ скоро 15 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је то наредио извесни мајор Јанковић?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Могуће, ја се не сећам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Јанковић?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Јанковић, он је био да ли је био оперативац или је ја се не сећам, давно сам ја њега видео. Ми смо били сећам га се на Дивчибарама кад смо вршили припреме за одлазак на Вуковар, онда смо тамо смо ја и он сарађивали чешће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је све отишао, Ви, Вукић, да ли још ко од официра из команде?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Где мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Овчару?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: На Овчару, ја и Вукић мислим да је било два, три војника не могу да се сетим тачно али мислим да од официра није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био потпуковник Војновић тамо?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја се њега не сећам тамо, апсолутно. Није ми у сећању да је он био тамо. Ја се не сећам да сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Везмаровић тај из војне полиције, да ли је било припадника војне полиције тамо?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја се заиста не сећам да је било неког од наших, они са нама који су били у возилу, ја мислим да је било двојица, тројица, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они војни полицајци или што?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја се не сећам нити што војници, а да ли су били полицајци или из неке друге јединице, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је ситуација сад тамо кад сте дошли? Ноћ је, каква је сад ситуација тамо на Овчари?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ситуација је идентична као и претходни пут. Исто је стајало возило, осветљавало јер није било светла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво возило, какво возило је осветљавало?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја се не сећам стварно било је светла, ја се не сећам сад. Први пут знам јер смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут знате јер сте провели тамо целу ноћ?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не и био сам ту кад је то постављено возило, знате, а други пут ми смо дошли то је све функционисало, знате ти људи су били опет из тог канапа тамо стајали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су изгледали јесу ли били?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Знате шта било је неких са завојима, неко око главе, неко око руку итд., а било је и оних који нису имали никакве завоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су били обучени, војне униформе, цивилне униформе, цивилна одела?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја мислим да је била, ја се не сећам сад, сећам се неког човека старијег са неком ветровком, али сећам се неког човека са тексас оделом, јакна и фармерке, осталих оно знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било жена, деце?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја се не сећам, чини ми се да је било жена, иако је било то је било можда пар жена, али не сећам се заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вукић нам каже да сте дошли заједно, да сте дошли неким камионом, да сте ви били, да ли камионом, да ли пиццауером није сигуран, да сте вас двојица седели?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Пре ће бити пинцгауером, ја мислим ако је то битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте вас двојица седели у кабини, а остали да су били у том?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Вероватно да је тако било, ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Другом простору и да сте се јавили потпуковнику, команданту бригаде који је био тамо?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја се њега не сећам нити се сећам момента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово ја сад причам, предочавам оно што нам је Вукић рекао.

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не побијам то, али мени у сећању то не стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда он каже да му је Војновић рекао да се јави неком мајору?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја се тога не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се јави неком мајору од кога би примио задатке, а тај мајор да Вам је рекао да сачекате даља наређења и Ви тако чекали, чекали нема, онда разговарали шта да радимо, па као дај да га питамо очигледно немамо ништа радити да га питамо јесмо ли слободни и да сте отишли вас двојица код њега питали га и он рекао можете ићи слободни сте?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја се не сећам да ли сам ја ишао да питам, али ја мислим да нисам, чини ми се да нисам, али углавном знам да смо констатовали па шта ћемо ми сад овде, нема никаквих обавеза, ајмо да се спакујемо и идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заробљени су иза канапа кажете?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као и она прва група, ко је све у хангару? Ко је још у хангару, ко је с друге стране канапа?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Било је ту војника знате једно шта ја знам 20, 30, 10 не знам ја се не сећам, али било је војника ту испред с ове стране канапа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војници ЈНА тадашње су били?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Да ли су ЈНА или су Територијална одбрана били су у униформама, којој су јединици припадали мени нико није од њих био лично познат, сем Вукића чак и оне војнике мислим да нисам знао с којима смо отишли. Ја се не сећам ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су то униформе биле?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Униформа је била та шарена и СМБ, и оних маскирних униформи је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је различитих?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Јесте, ја колико се сад сећам мислим детаља баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли ти људи били наоружани?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја се не сећам, носили су чини ми се пушке у то време, али да ли су они били наоружани ја то не могу да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било људи и у цивилним оделима у тој групи не само у униформа?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилним оделима?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја се не сећам

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је ситуација у хангару? Шта раде ти људи?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ови војници су нешто појединачно су разговарали са овима иза канапа и то је то што сам ја видео. Остало ништа, ничег, било је не комешање него знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ко кога тукао тамо?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не, апсолутно ја оно што сам видео односно ја нисам видео да је ико иког прстом такао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За то време док сте Ви ту?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Док сам ја био апсолутно нико никог прстом није такао, ни први пут кад су били они први заробљеници исто тако. Има један детаљ ако је то важно за суд, а мислим да је важно, у Негославцима у нашој сали за састанке стајао је натпис одштампан, значи неко је то донео ми нисмо имали своју штампарију у то време, да како смо морали да се понашамо на бојишту итд., да не сме да се украде, да не сме да се убије итд., итд. без сем оног у борби итд. То је стајало у сали за састанке сећам се поред врата са леве стране то нам је прво речено кад смо ушли у салу, кад смо дошли тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава за то време сат, сат и по, два, како Ви рекосте да сте тамо провели, да ли ко пописује те људе, да ли се врши какав попис?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ми нисмо вршили попис нити сам ја било кога видео да је вршио попис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки сто тамо да ли је био?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не, ја се не сећам стола заиста, мислим да је то јако. То је хангар поразбијена стакла, одакле сто, нема друго то је ваљда било за машине и за нешто за смештај пре ратних дејстава, полупана стакла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За пољопривредне машине?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Па вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете за машине?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Па да вероватно за пољопривредне машине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и је било тамо каквим пољопривредних машина у хангару?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Било је напољу се сећам да је било неки трактор који је стајао на ономе знате канал где се поправљају трактори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са приколицом или сам трактор?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Само трактор онај пољопривредни и ја се не сећам више од машина да ли је било, а можда је и било не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта осветљава унутрашњост хангара?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Возило неко, али које не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви нам кажу овде Ви сте једини, уствари Ви сте први од кога чујемо да је возило осветљавало. Сви други су рекли да је радио неки агрегат па су биле тамо неке сијалице?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја се не сећам, ја сам вам рекао да се не сећам, ја за први пут знам да је стајао пиццауер и то могу да тврдим и то је тако било. Други пут да ли је било возило претпостављам да је било возило, али се ја апсолутно не сећам, заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте се вратили назад у Негославце, истим тим возилом?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Истим тим возилом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим сте и дошли?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Истим тим возилом па се вратило апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто и ти војници или само вас двојица?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Цела група се вратила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та која је и дошла?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је капетан Марчек, Јан Марчек?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Како да не. Он је био командант РВО или ПВО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ЛАРД и ПВО?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: ПВО, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте њега видели тада тамо?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не, ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали официре из штаба гардијске бригаде, Београдске гардијске бригаде?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не, ја сам само упознао Мркшића кад смо дошли у Негославце ја мислим да је то било то кад смо управо дошли дан или два иза тога он је обишао нашу салу где смо имали састанке итд., поздравио се са свима њима и иза тога ја више никог нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шљиванчанина да ли знате?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не, ја њега знам с телевизије само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С телевизије, он је тако упечатиљив висок, витак?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Нисам јел знате зашто пошто сам ја био референт артиљерије ја сам у принципу био задужен да обилазим моје јединице итд., тако да нисам ја имао везе са осталима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте њега те вечери видели на Овчари?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте изузев Вас, изузев Вашег Вукића, Ви сте исто официр, коме рекосте да је Вукић се јавио неке рекосте, ко је тај неко у смислу да ли је то војник, да ли је то официр, да ли је то?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја се тог детаља не сећам и не могу да се изјасним прецизно коме се он јавио, а то би он морао пре да се сећа јер је вероватно он био неки вођа групе и тако нешто, не комуницирамо сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икога па ето непознатог официра и кога другог непознатог официра видели ту у хангару?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не, не сећам се заиста, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не. Ја се сећам неког ја мислим да је то био војник са неком плавом марамом тамо и ничег више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војник са плавом марамом је био?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Да, неком плавом марамом нешто знате везано ту на чвор вероватно да је био прехлађен, шта ли итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У војничкој?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Да у униформи, али везано то знате око врата вероватно је био прехлађен па ми је била чудна плава марама у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то униформа била?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја мислим да је била СМБ или маскирна, али у униформи је био човек. Била је чудна та марама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је био наоружан?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не сећам се ја тога, само ми је та плава марама пошто је била вирила изнад кошуље остала овако у сећању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао, висок, низак, мршав, дебео?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја сам низак, па сад за мене су многи вишљи од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви високи?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Па 168. Ја мислим не знам да ли је био 1,70 или 1,72, 1,75 не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Па не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било шта карактеристично друго имао, браду, бркове, какву је имао капу ако се тога сећате, ако је уопште имао капу?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не сећам се па ми смо носили неко беретку, неко титовку и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се, добро?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не сећам се заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Млађи, старији, у том смислу?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: То ти је сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте запамтили само мараму?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Од 30 до 50 мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте запамтили само мараму плаву?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Па то је било нешто што понекад остане у глави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драги Вукосављевић, шта је са њим, где је он тада, да ли је и он тада на Овчари, у било ком тренутку?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја се не сећам њега, заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Тамо се уопште њега не сећам. Друго знате орган безбедности је увек био у покрету, ми смо се заиста ретко виђали и на састанцима штаба бригаде, тако да ја и Драги смо се сретали можда средли сво то време тамо шта ја знам два, три пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су Ваше информације господине Дачићу, какве су Ваше информације ту у Негославцима у тренутку кад одлазите на Овчару, какве су Ваше информације зашто одлазите тамо, зашто тамо треба да идете?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Речено је да се опет чувају неки заробљеници, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то као они и први пут?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Апсолутно ништа, никаквих детаља мислим итд. Да ли је Вукић добио неке детаљне информације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вукић нам рече да је он чак и негодовао зашто опет ми?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Није искључено да је негодовао, али ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драги Вукосављевић каже да су информације на командном месту тамо у Негославцима биле друге, да су војни полицајци који су на Овчари који обезбеђују тамо да су нападнути па чак и тучени, па да је онда он са вама двојицом отишао на Овчару, дакле Вукосављевић да са вама двојицом одлази на Овчару, то је његова прича овде из ове суднице са тог пута?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја се Драгија апсолутно не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте, ја ћу Вам сад то укратко испричати што он тврди па да Ви коментаришете. Па каже то су те информације биле и он са вама двојицом одлази на Овчару?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не, ја се тога не сећам да је била таква информација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тамо затиче капетана Везмаровића командира чете војне полиције и војне полицајце, хаотично стање у хангару и Вукосављевић па и неки припадници наводно те војне полиције његови су му потврдили да су били тучени, да им је прећено и да су били тучени од стране припадника Територијалне одбране?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Мени је то апсолутно непознато и ја о томе не знам апсолутно ниједно једино слово да кажем, не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ситуација је врло хаотична, Везмаровић не може да успостави ред, не може да обезбеди те заробљенике јер их нападају ови?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја то тамо видео нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Територијалци и онда он одлази да тражи, то је његова прича све и онда он одлази да тражи Вашег команданта потпуковника Војновића, па је два сата изгубио у томе и онда након два сата се вратио поново на Овчару, где је затекао стање још горе у смислу да су војни полицајци и Ви заједно с њима вас двојица и Дачић овај Вукић и Ви да сте, он каже потиснути иза хангара и рекао је у истрази и на претресу то мало не иза хангара него ту поред хангара војна возила спремна за покрет, окренута у правцу Негославаца за разлику од прве ситуације, јели и да сте се онда сви заједно по наређењу он нам је рекао Војновића да пренесе Везмаровићу, а схватио је да је Везмаровић то већ и раније добио од некога то наређење да сте се онда сви заједно повукли у Негославце? Ево то је његова прича?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја се Драгија уопште не сећам те вечери, ја се не сећам заиста. Време је велико протекло али уопште ми не стоји у глави, друго ја и Драги нисмо никад били шта ја знам блиско да сарађујем ни по ком питгању, тако да ни те вечери ја не сећам се Драгија у возилу, ја знам да смо ја и Вукић ишли са два, три војника да ли је то било два, три или четири, ја се не сећам сад али знам и да смо се сви вратили. Да је мене неко тамо малтретирао или неког од тих људи са којима сам ја био, ја колико знам, колико сам видео нико никоме ружну руч није рекао, мени ни Вукићу. Ја не знам шта је Вукић изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А заробљенима, рекосте да су разговарали преко тог канапа да су разговарали?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја са заробљенима нисам разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него сад ти људи кажете мени нико није?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Они су разговарали појединачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то у том смислу?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Звали су неког дођи овамо, нешто кажу онда зове други тамо неког другог и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то проценили све нормалним ништа неуобичајено?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Апсолутно ни прстом, рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слично и као Дрги Вукосављевић казује нам овде и капетан Марчек да је таква ситуација била у хангару?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Можда је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Врло мучна и напета, да територијалци каже прозивају поједине за шта их већ оптужују ти си убијао овога итд.?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја не знам садржину разговора између војника с ове стране и оних заробљених с оне стране, садржину разговора не знам, зашто нисам имао функцију ни задатак да ја то слушам нити ме је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте Ви разговарали све то време ту што сте били, с ким сте били?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Углавном смо ја и Вукић стајали, ја мислим да су и ови војници знате. Па стојите ту има још људи, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте и с ким разговарали од осталих ту присутних, да ли сте и ским што разговарали од осталих присутних тих у униформама рекосте, војници, територијалци?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Па како бих разговарао са неким непознатим, нисам имао ни потребе ни разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су ови војници који су дошли са вама, где су они?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја мислим да су били са нама ту у принципу у неком кругу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ван хангара да ли има?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Можда смо излазили и испред хангара, али не сећам се могуће, то није искључено знате човек изађе због физиолошких потреба ако ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је испред хангара има кога?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има људи испред хангара?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја се не сећам тога стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има возила каквих изузев возила? Где сте Ви оставили то ваше возило?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја мислим да је то остало возач је остао ми смо изашли из возила где је возач у међувремену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте дошли возилом до хангара или?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја мислим да је до хангара али не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тамо било какве рампе, да ли вас је ко заустављао?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја се не сећам тога. На излазу из Негославаца ја мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ту код хангара, ту на Овчари?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не, не сећам се, али мислим да је на излазу, не мислим него на излазу из Негославаца је стаја рампа и пошто је био полицијски час оно после 5 сати нико није могао да иде, онда проверавају ко ту пролази итд. и ту се диже рампа, а то је значи била одмах поред наше куће где смо ми становали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули за догађаје на Овчари практично за оно о чему ми судимо овде?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја сам чуо колико се ја сећам после нека три дана и то ко је коментарисао не сећам се, али то је било после отприлике два, три дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули у ком смислу, шта сте чули?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Чуо сам као да су стрељани заробљеници са Овчаре. Даље ниједан детаљ нисам чуо нити ми је познат неки други детаљ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви то повезивали са неким ево у два наврата сте обезбеђивали неке заробљене, а да ли сте Ви то повезивали са неким од тих група?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не, апсолутно. Знате ја сам имао онда друге неке обавезе тако да је то, то је дошло у уши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је потпуковник Војновић држао са вама, са официрима из команде, да ли је држао састанке?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Он је држао, али то су били повремени састанци ја не могу да се сетим на колико дана и кад је то, мислим да је то било само по некој потреби, али смо ми често пошто смо ми свако јутро неко непосредно задужење знате, наше су јединице биле раштркане ја сам нпр. морао да идем у, једна јединица је била тамо друга овамо, трећа онамо итд., тако да практично мислим да смо се ретко налазили него је оно кад нешто треба онда се остави порука нека се јави команданту итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он овде рече потпуковник рече, дакле овде рече, да да је он сутрадан чуо од неких Негославчана итд. од мештана ту из Негославаца да се током ноћи тамо највероватније да се то десило што се десило јели, па да је он на састанку са вама осталим официрима из штаба, из команде, да вас је о томе информисао у том

смислу шта се прича итд. и онда не знам да се све мере предузму да се неби што слично догодило према било коме итд. нешто у том смислу?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја се не сећам да сам био на том састанку, ако је био састанак и ја онда или се не сећам врло вероватно да ја нисам био ту, ако је одржан састанак ја нисам био ту, ја се тог састанка не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли проценити време отприлике, рекосте да је ноћ кад сте Ви отишли тамо, кад сте отишли?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја мислим да је било око 5, 6 сати и тако увече пола 7 можда 7, не знам, тако око 6, 7 сати, значи између 5 и 7, односно 17 и 19, а да смо се вратили после ја мислим да то није било више од сат и по у вр главе два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: За време док сте Ви у хангару, да ли неко у међувремену долази или одлази, да ли неко евентуално изводи некога или неки нови људи долазе, да ли се дешава нека циркулација, значи у том периоду?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја се не сећам тога.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јел су била отворена врата од хангара, да ли је било могуће да свако уђе и изађе ко је хтео?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја мислим да су била отворена та врата од хангара десна врата од хангара, а мислим да су и лева била отворена колико се сећам, заиста не могу да се изјасним нити сам имао онда потребе да то памтим, нити сам се трудио зашто то.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Али то Вас питам у смислу да ли је неко обезбеђивао улазак у хангар, да ли је значи свако ко је хтео могао да уђе?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја се тога не сећам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли је стајао неко ту једноставно омогућавао ипак је то доста дуг период који проводите видите шта се дешава два сата је доста или сат није битно, да ли се неком забрањује да уђе или је свако могао да уђе и да изађе кад је хтео?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не, ја тамо нисам био код врата био сам на средини хангара тако да то тамо углавном ја чини ми се да сам ја можда излазио из хангара а да ме нико није ни питао где ћеш ни кад сам се вратио ја непознато ми је да је било неке контроле, да је била нека контрола на улазу у хангар.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јел је неко дозвољавао или одбранио, а ово што сам Вас питала да ли је неко изводио некога појединачно или групно да је оформљено пар људи па да је извео или једног повео са собом па извео?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја нисам видео то.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А да ли је неко накнадно улазио после значи тих људи који су ту већ?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Иза канапа тамо.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Тамо, а да ли је уопште?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја то нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Док Ви боравите ту, да ли разговарате уопште са неким или ћутите и стојите, шта радите за то време?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ми смо међусобно разговарали ја и Вукић и вероватно од ових војника ја знате, па протекло је време ко се сећа сад шта.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не, мислим у смислу да ли причате са неким од тих других војника, значи који су ту, не само са овим, него од тих других што сте рекли да су различито били?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја сам рекао да те војнике те остале ја нисам познавао можда је ту било и официра, ја се не сећам сад. Нисам познавао и нисам имао никакве контакте са њима јер нисам имао о чему да разговарам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Сем тог војника што сте рекли да је имао плаву мараму да ли се било ко од осталих тих лица који су били униформисани било по чему разликовао од осталих, да је евентуално неку организацију вршио, да је нешто наређивао, било шта да се дешавало, да ли сте Ви приметили?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја нисам приметио то.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли је случајно неко коментарисао шта ће те ви сад са тим људима, толики људи су ту, шта ће се са њима дешавати?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте Ви знали уопште шта ће се десити?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не, апсолутно.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте уопште размишљали шта ће с толиким људима, 200 људи је ту отприлике доста људи, шта ће се дешавати с овим људима, зашто су они ту?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Знате шта моја функција није била да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не, чисто овако просто да ли знате шта ће се десити доста је ту заљобљеника претходно сте већ обезбеђивали, да ли сте размишљали шта ће бити са њима и да ли сте чули да је неко било се изјаснио у том погледу?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Да Вам кажем, то сад с ове дистанце сад може да се претпостави да је неко се питао онда, онда се ја нисам питао или прва група која је била где сам ја чувао ја ни за прву групу нисам питао колико је било тамо људи, не могу да се сетим али мислим да је било два или три аутобуса, четири колико је било ујутру кад су прошли ја се нисам питао ни за судбину тих људи, зашто, ми смо се што се мене тиче мојих људи који су били са мном ми смо били крајње коректни према тим људима. Апсолутно длака с главе није фалила и први пут ни други пут од стране људи са којима сам ја био и оно што сам ја видео док сам био тамо ја нисам видео да је неко неког ухватио за рукав.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само да Вас питам пошто да бисте дошли до кола морали бисте изађи из хангара вероватно прећи бар неколико корака, претпостављам да није ауто био одмах поред улаза, кад изађете шта видите испред хангара сигурно сте бацили поглед неминовно док одете до кола шта се дешава испред хангара?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: То није било ништа значајно што би.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Мислила сам има ли гужве, има ли људи, има ли аутомобила, има ли неких возила, трактора, било какво превозно средство, било шта, шта се дешава за то време?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја се уопште не сећам тога мислим тог момента изласка, ја се сећам само да смо констатовали у једном тренутку пошто немамо обавезу ајмо идемо, шта сад стојимо ту без везе.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Знам, али мислим само тај део кад излазите из хангара, да ли сте приметили ту возило, неку машину, било шта, трактор, аутобус, аутомобиле, било шта?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Аутобуса бих се вероватно сетио пошто је то гломазно возило али нисам видео ја се не сећам аутобуса нити се сећам да је било тамо неких возила и ако је било.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не сећате се да ли је било људи испред хангара?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не, стварно.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А, да ли се сећате да ли је било поред улазних врата можда нека група или некога?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Знате шта, питате заиста детаље ја се тога апсолутно не сећам, морате да имате у виду да је то прошло скоро 15 година. Друго сад кад знамо шта се тамо догодило, претпостављамо шта се све догађало сад би неко од мени, ја можда мени моје изјаве делују неуверљиво, али знате кад идете чистих намера немате ми нисмо имали зле намере тамо зашто смо дошли. Ни први пут ни други пут. Ја не обраћам пажњу на детаље. Ја нисам водио чак ни неку белешку за сво време док сам био тамо.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само да Вас да питам кад сте Ви изашли из хангара да ли је остало још тих лица што сте рекли? Јел их пуно остало?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Да они су остали, да ли је било 10, 20, 30 људи, они су остали, ми смо отишли и даље ја не знам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Да ли неко одржава ред у хангару или врши неки надзор у хангару?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја нисам видео то не могу да се изјасним да је неко заводило неки ред нешто не, апсолутно.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А да ли је било неких сукоба између неких униформисаних лица, да ли сте то приметили да ли је дошло до неких сукоба?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли може да опише тај хангар како је изгледао био је тамо два пута?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање заменика тужиоца?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Могу. Знате шта хангар то је сећам се да је имао да су била двоја врата, велика врата да би вероватно ту улазиле и те машине њихове претпостављам и друго била су полупана стакла горе бетон, не знам шта још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којих димензија би то било та зграда, рецимо?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Немам појма сад, рецимо 30 па то стоји и данас може да се види није то спорно ако није неко порушио. Ја сад димензије знате шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По неком Вашем сећању, облик?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Можда 30-ак метара дужине са 10-ак, 15 ширине отприлике, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како кров?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Кров је био лимени чини ми се и било је хладно први пут кад смо били оно од 12 ујутру до 6 кад смо чували оне прве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На једну воду, на две воде како, четири воде?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја мислим да је то било на две воде али не сећам се или је полуокругао оно знате мислим свод неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полукружно?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не сећам се детаља заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то Вас пита заменик?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли познаје Јована Новаковића и Јоцу «Кафића»?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Јоцу знам из виђења.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је био тај човек мобилисан том приликом у Вуковару или није? Да ли га је запазио тамо?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Тамо ја њега виђао нисам а иначе знам да је у нашој јединици, има кафић у центру града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био у вашој јединици у време мобилизације те јединице у Вуковару?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја се њега не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Вуковара га се уопште не сећате?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не. Знате зашто ја сам артиљерац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се презива човек?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јоца?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Јоца Новковић или Новаковић тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Новковић Јован?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Тако нешто. Ми смо се више виђали у Крагујевцу у мирно време, не у бригади него овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је и он мобилисан?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Вероватно да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Марчека је био у хангару тако каже?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Па не знам можда је био ја то не знам, ја њега видео нисам, мислим заиста.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Каже да је чуо три дана касније да се на Овчари десило стрељање заробљеника да ли је нешто више чуо ко је то урадио о којем броју лица се ради?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не, апсолутно се ја не сећам сад, али не верујем да је нека информација шира била о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него то само шта сте чули?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: То је оно у пролазу итд. знате ја сам имао своје обавезе нисам оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим питања?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Интересује ме, рекао је да није видео ова друга група да није пописана, да ли је прва пописана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је овај састанак са кад је он каже упознао Мркишића кад је био тај састанак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је почетком кад су дошли, добро.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је Везмаровић био први пут на Овчари, прва она група?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не сећам се ја тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да јесте?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Везмаровића се не сећам знате зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да јесте знате господине Дачући, он каже да јесте не само да је био целу ноћ него и да је сутрадан их спровео за Митровицу, сутрадан ујутру?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не могу да тачно тврдим не би било поштено да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате Ви Везмаровића, да ли га се сећате како је изгледао?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Па знате он је носио дужу косу и то је мислим ако је нека карактеристика, а друго ја са четом полиције нисам имао никаквог контакта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Виши, нижи?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не, апсолутно никад нисмо ја и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Висок, низак?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не сећам се, не ништа нарочито мислим оно осредње.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је у време овог другог боравка да ли је имао информацију на било какав начин да треба да се повуче војска са Овчаре?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је чуо за ту информацију?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је у овом хангару, да ли је била нека грађевинска машина или трактор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У самом хангару?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не, у хангару ја се не сећам, ја мислим да није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Целу ноћ сте били господине Дачућу? Нама одговарајте прво нама, значи увек одговарајте нама и окрените се и због тог микрофона. Први пут сте били целу ноћ тамо, схватио 6 сати од 12 до па имајући у виду и то и ова сат, два следећи пут зато Вас питамо да ли је било тамо каквих машина у хангару?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја се сећам тог трактора који је стајао на оном каналу где смо поправљали машине пошто је то напољу, унутра не.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: У хангару не?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, молим?

НАТАША КАНДИЋ: Какав је био тај трактор који је он видео?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Трактор за пољопривредне радове мислим нека Раковица шта ли је тако било, пољопривредни трактор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао кабину?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ко се сећа тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не, апсолутно.

НАТАША КАНДИЋ: Јел имао приколицу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је био без приколице?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не, стајао је на врата ту издигнуто канал издигнут и стајао је ја мислим да је чак и оштећен од граната које су падале пре тога.

НАТАША КАНДИЋ: У то време кад је он био тај трактор се померао или стајао на?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Тај трактор је био оштећен није могао да се помера нити је померан, нема нигде људи око њега, нема ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било тамо каквих возила више возила, возила путничких аутомобила, цивилних возила?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја нисам видео и не могу да се изјасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У неком ограђеном простору, делу, издвојено?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: На фарми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Овчари?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не, ја се не сећам.

НАТАША КАНДИЋ: Зашто је сведок отишао овај други пут?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је са Јоцом Кафићем икад причао о Овчари и суђењу и сведочењу?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не, ја и Јоца се оно виђамо у пролазу, ми никада не сем здраво, здраво, како си оно официјално иначе не никад ја са Јоцом немам неке контакте, његов кафић у центру прашина ја никад нисам ту попио ни кафу ни апсолутно ни ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Миладиновић Милована познајете?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је исто из Крагујевца, јел и он тада био тамо?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја се не сећам да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он био у смислу да ли је уопште био у вашој бригади тада у јесен 1991. у Вуковару?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Он је био у нашој бригади, он је био начелник ПВО али где је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миладиновић Милован начелник ПВО? Ми смо схватили да је он био Марчеков заменик, помоћник?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не, апсолутно није.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли познаје Шапић Предрага, Трифуновић Новицу?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не, то су ми непозната имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко су ти војници који су били с вама?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не, таман посла. Знате шта ми смо се дружили само ми који смо били у штабу сад се не сећам оног једног ко је тамо водио командант све те евиденције и оно не могу да се сетим како се зове дечко, а виђали смо се свакодневно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, али Ви сте у тој јединици и од раније, ранијих година, Ви сте резервни старешина те јединице?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Али знате јединица се мења, састав се мењао стално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекох у том неком смислу да можда нисте знали неке људе још и од раније?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Па ево ја сад знам неког Јовичића који није био тамо, па знам Перу Ристића који није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нас занима само да ли се сећате евентуално тих који су били са вама тада?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је он присуствовао састанцима које је заказивао командант штаба или неким другим састанцима у команди бригаде?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Присуствовао сам кад сам био ту, кад нисам ту физички онда свако иде својим послом обавља своје задатке и тако.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећа тог 20. или тада кад се вратио са Овчаре први и други пут да ли је било састанка у команди?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја се не сећам, знам да је био само то прва група кад је ујутру ишла за Митровицу да је био сунчан дан и да сам ја ту ваљда кроз прозора да је са прозора из те сале где смо држали састанке видео сам да су прошли аутобуси и да је неко коментарисао то су они заробљеници с Овчаре ишли за Сремску Митровицу.

НАТАША КАНДИЋ: Каже са прозора, јел био састанак у току?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не, није био састанак.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је са неким разговарао у вези са сведочењем и суђењем за Овчару?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не, апсолутно. Ја сам позив добио прекјуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прекјуче?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Прекјуче сам ја добио позив и то мислим да је било 12, пола 1 и тако 1 можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо то доста?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ја видим да на позиву пише 14.02. а ја сам прекјуче добио знате ви ћете и доставницу добити видећете да ја не знам нисам знао ни зашто сам позван.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Сведок је био резервни официр веровтно је још увек, па је остало мало нејасно ко издаје заповест поготову неко ко је резервни официр да иде на неки задатак да ли може да нам каже само ту команду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је могао наредити, ја сам Вас питао ко Вам је наредио да идете тамо, па Ви не знате? Сад је питање пуномоћника практично ко Вам је могао наредити да идете тамо, имајући у виду организацију бригаде, састав бригаде итд., ко је то могао да Вам нареди по функцијама?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Мислим да суду треба да кажем једну ствар која мислим да је важна за суд а то је да ми у Вуковару није се командовало по систему «стани мирно па разумем» итд., радило се и оно што треба да се уради да каже колега иди не могу да идем ја иди ти уради то итд. значи радило се онако како се сматрало да треба. Конкретно за одлазак на Овчару ја се не сећам први пут ко је наредио не сећам се ни други пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питамо Вас ко Вам је могао наредити, не у смислу да станете мирно наређујем то и то, него Ви кажете да Вам је то рекао Дачић, па ваљда Вам је Дачић рекао, извињавам се Вукић, па ако Вам је он то рекао ваљда Вам је наредио рекао је командант или не знам ни ја, командант ми је рекао да може, па то Вас питамо?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Тамо је била група и оперативаца који су сад углавном били у бригади у штабу бригада, ми смо били оно што кажу летећи знате, свако је имао своје задатке. Ко је могао да нареди од оперативаца, мога је да нареди и од ових официра активних који су били тамо и Војиновић и не могу да се сетим ко је био све.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Ако може мало да се прецизније мада с обзиром да је висок чин није војник него се ради о официрима, а официрима неко кад изда заповест или радни задатак јел то ради неко ко је потпуковник или је командант бригаде или кад кажете опертивац шта то значи у пракси оперативац ко би то онда могао да буде, да ли је то нешто мимо ове стандардне пирамиде у координацији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су оперативци, кажете оперативци?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Опертивци су чланови штаба, официр, оперативац који одрађује значи добије налоге неке онда знате дистрибуира итд., тако да могуће да буде и оперативац могуће да буде и начелник штаба, могуће да буде и командант бригаде итд. Није се ишло самоиницијативно, мислим неко је рекао али нису то биле заповести у писаном облику, значи било је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То разумемо, јел Вам то могао наредити Јоца «Кафић»?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Мени не, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или Везмаровић, да ли су Вас ти људи могли послати тамо?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Везмаровић је могао да каже треба да се уради то и то, уради се и нема питања, није значи, мада ја и он никад нисмо имали контакт али могао је и он, знате шта треба да се ради итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Питајте сведока председниче већа то је у почетку исказа рекао да су они као јединица долазили, па се враћали па неке припреме да мало појасни те околности шта је то било, јел су они одмах отишли за Вуковар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ја тако сведока схватио да сте долазили у Вуковар у више наврата?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Не, само једанпут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него Дивчибаре, мобилизација у неколико наврата?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Јел су имали проблема у погледу мобилизација?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Било је проблема ви знате да је то било време политичких превирања, утицаја свих оних странака итд., то је било знате.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Сматрам ја битно председниче већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо сазнања те врсте.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Немамо ми сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Дајте молим Вас председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О каквим политичким превирањима хоћемо ли о томе?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Увек ме сечете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сечем Вас браниоче, него имамо тврдње сведока Марчека и Војновића да се та јединица јако тешко мобилисала, била су три наврата, три покушаја, тек трећи пут је успела на неки начин мобилизација мада није комплетно људство мобилисано, и дошли су на крају у Вуковар почетком новембра каже сведок Марчек 6.7. новембра итд. дошли су у Вуковар такви какви су, што нам је важно сад како су се тешко мобилисали, разумете?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Важно је да видимо каква је дисциплина била у тој јединици, да видимо како су ти војници изгледали? Како је функционисало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О тим стварима, слажем се да причамо, са сведоком о битним стварима.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Добро, следеће питање кад смо већ малопре колега Баровић и Ви сте хипотетику дали само могло је овако и онако верујем да ћете дозволити да сведок одговори на ово питање, Ви сте га већ питали, Ви сте предочавали исказ мислим Вукића где објашњава да је неко вадио пиштољ од тих војника тамо итд., да су претили господину и Вукићу и не знам коме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам причао о пиштољу?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Тада је сведок рекао то се није могло десити, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам причао о пиштољу?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Онда сам ја погрешно, онда дајте да питамо хипотетички шта би он направио да је тамо неко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо тако браниоче, шта би он направио, шта би он урадио да се нешто тамо десило?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Он је хтео да одговори кад сте га Ви питали, кад сте предочавали исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, ја заиста не разумем сад суштину Вашег питања, примедбе или не знам како да то форумилишем. Да ли Ви разумете о чему говори бранилац?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Покушавам, али нешто проблематично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам сведоку предочио тврдње Драгог Вукосављевића, тврдње Везмаровића, тврдње Вукића?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Јел можете да вратимо да чујемо кад сте му Ви предочили то шта каже Вукић да је било претње официрима, вађење оружја и тако даље, да је он рекао то се није могло десити, ево онда ћемо га конкретно питати зашто се то није могло десити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо то, одбијам питање.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ја тражим одлуку, али видећете да је то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Добро. Даље молим? Да ли оптужени имају питања за сведока? Нема.

Господине Дачући да ли тражите трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Дошао сам аутомобилом па ако може ако не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо Вам само признати трошкове превоза на релацији Крагујевац-Београд и назад у висини неке аутобуске карте, дакле неки јавни превоз па ако можете са тим да покријете бензин у реду, ако не може нажалост ми не можемо преко тога, определите?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Јел може то да се упути на кућну адресу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ови не шаљу на кућну адресу, него морате трошкове определити по висини, ми да о њима одлучимо и у Палату правде доле код станице да то подигнете на благајни. Колико је аутобуска? Ја то не знам колико је аутобуска карта на релацији Крагујевац – Београд и назад.

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Стварно и ја не знам заиста ја се нисам возио аутобусом не сећам се кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду имате рок од 3 дана да определите Ваше трошкове по висини па ћу ја о њима одлучити накнадно. У реду?

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави. Тражи путне трошкове на релацији Крагујевац – Београд и назад које ће по висини определити у року од 3 дана јер у супротном губи право на исте.

Хвала лепо господине Дачићу. Узели сте личну карту.

СВЕДОК МИОЉУБ ДАЧИЋ: Ко ме се ја јављам за путне трошкове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напишите само мени писмо, председнику већа, Окружни суд у Београду, Веће за ратне злочине и тај број на позиву што Вам пише и тако и пошаљите то. Хвала лепо.

Добро, ми бисмо с овим завршили у овом делу, ја сам колеге замолио да изађу са својим доказним предлозима да бисмо могли о њима размислити и одлучити, мислим да је колега Бељански поднеском то урадио, колега Вујин такође, и Ви сте послали колега Калањ, и Ви сте послали поднесак.

АДВ. КАЛАЊ ЂОРЂЕ: Ја сам спремио поднесак али ћу морати одустати од писменог поднеска обзиром да сам одустао од предлог једног сведока тако да ћу морати усмено изложити своје предлоге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли желите евентуално да сада искористимо ову прилику да сада у том смилу што предложите. Ја имам неки план ја ћу вам то саопштити везано за април, везано за ове априлске термине, али боље да имамо више времена да одлучимо о доказним предлозима. У реду ја све радим што се тиче странака, ја све радим јавно, значи овако за април планирамо да позовемо Пауновић Радивоја и Симић Миливоја, претпостављам да знате ко су ти људи, тако и зашто их зовемо, Папић Чеда, наравно јер сад није дошао као ни Миладиновић Милован, позваћемо и Вукић Миливоја, Вукић Миливој је возач једног аутобуса, позваћемо и Јовановић др. Братислава, он је био начелник санитарске службе гардијске бригаде тада, позваћемо др. Тасића Милоша са Судске медицине у Новом Саду, др. Кубат Милована са Судске медицине из Загреба, позваћемо и Коларски Лазара из Новог Сада и позваћемо и вештака који ће бити одређен од те групе вештака који ће вештачити господина Златар Вуја јер ћемо одредити једно вештачење опште животних активности господина Златара у овом критичном периоду од 18. рецимо до 21. новембра да нас извештачи његове опште животне активности и све оно што подразумева. То су дакле наши, односно моји планови везано за ове априлске термине. То сам мислио касније ово само у циљу тога да ви знате сад моје планове. По данима ћемо ми то одредити, то је значи оних 5 дана априлских.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јел можемо да знамо термин за мај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то ћемо саопштити касније, него кажем ово је само пошто ме је бранилац позвао да кажем шта то суд мисли па да се не би поклопили евентуално, јел тако? Ово што сам рекао наравно важи и за тужиоца, али тужилац, не него тужилац је у принципу са својим доказним предлозима изашао у оптужним актима. За сада не, јел? Наравно пуномоћници оштећених такође могу поднети доказне предлоге у том смислу, али претпостављам.

НАТАША КАНДИЋ: Ја сам поднела у писменој форми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суду?

НАТАША КАНДИЋ: Тужилаштву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суду не, добро. Добро, молим вас укључите микрофон и представите се кад се јавите за реч да би све ово било забележено како ваља. Добро. Изволите колега Петрушићу, желели сте Ви нешто?

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: Па већ ако смо у фази давања предлога имајући у виду да се одбрана дакле Мирољуба Вујовића позива на неке писане документе који можда временски ће потрајати мало више времена, требати мало више времена да се дође до њих, то је моја само претпоставка онда ћу то учинити на данашњем главном претресу. Наиме, одбрана предлаже да се као докази изведу, да се прибаве дакле извештаји команде Прве војне области од 18.11. па сад број 1614/82-81 наредба издата од стране генерал потпуковника Животе Панића, такође да се прибави али то се налази у спису који је дошао овде од тужиоца из Хага предмет ИТИ.95-13/1 ПИТИ са ознаком СМ 21 споразум између хрватских власти и тадашње војске Југославије односно Југословенске народне армије о околностима на које треба извести те доказе ћу касније рећи, дакле, даље наредба команде Оперативне групе југ од Милета Мркшића пуковника Милета Мркшића 19.11.1991. број наредбе 427-1, даље наредба 80. моторизоване бригаде од 20.11.1991. наредба бр. 32-1 од пуковника Војновић Милорада, од исте команде наредба бр. 32-2, 20.11.1991. командант Војновић. Даље. наредба Оперативне групе југ 446-1 од 20.11.1991. издата од команданта пуковника Мркшића, од исте команде наредба 457/1, 20.11.1991. као и наредба која се налази у спису предмета из истраге означена са бројем 9, а службени број 464-1 21.11.1991. потписана од стране Милета Мркшића а

за коју сведок Панић, тада потпуковник Панић односно генерал Панић на главном претресу тврди да је то његов потпис и да је издат дакле од његове стране као и команда Оперативне групе југ нечитак број али одустаћу дакле сад од ове наредбе која није идентификована. Даље, одбрана Мирољуба Вујовића предлаже имајући у виду да смо овде пре свега јер је оптужницом одређен појам територијалне одбране и много расправљали и говорили о територијалној одбрани, изводили доказе у крајњем случају на те околности, одбрана предлаже да се у спис предмета уврсти и упутство о употреби територијалне одбране издата од Савезног секретара за народну одбрану 77. године са ознаком «војна тајна интерно». То су дакле сад предлози одбране с тим што на Ваш захтев председничке већа и чланова већа могу сваку појединачно ову наредбу образложити због чега и на које околности тражим њихово увођење. Да ли ћете то Ви од мене затражити сад или евентуално у писменој форми да дам мени је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немам ништа против да Ви то сад образложите ако процењујете да би то потрајало можда онда, али у сваком случају морате образложити, морате образложити јер унеколико ја знам о чему Ви говорите, за неке ствари стварно не знам и не можемо одлучити о томе на одговарајући начин. У реду?

АДВ. ПЕТРУШИЋ НЕНАД: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда да у току следеће недеље поднеском Ви то образложите. У реду? Да ли још неко жели од бранилаца у том смислу? Колега Калањ, Бојков?

АДВ. КАЛАЊ ЂОРЂЕ: Ја имам неколико предлога када су у питању сведоци и њихово саслушање. Предложио бих да се као сведоци саслушају Калањ Слободан и Миловановић Жељко, лица која се налазе једно сигурно у притвору Окружног затвора у Београду који сведоци су били у истој соби соби број 5221 Окружног затвора са сведоком сарадником Латинковић Божом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије име Ви нећете поменути.

АДВ. КАЛАЊ ЂОРЂЕ: Ја се извињавам да, који су и написали писану изјаву и једну писану изјаву смо и доставили Вашем већу. Према казивању ових предложених лица за њихово саслушање сведок број 2 сарадник је два пута сведочио пред овим судом и два пута је био обавезан да говори истину и први пута и други пута како је говорио није говорио истину, он је говорио пред овим лицима шта се и како се догодило у односу на мог браћеника Милојевић Предрага изјављивао је да је он невин и да невин лежи у притвору као и на још одређена лица са оптужнице. За себе је говорио да ће изаћи уз новац чак и цифру новаца да ће изаћи из притвора и да ће се бранити са слободе. Имајући у виду да је по мојој оцени и по оцени мојих браћеника овај сведок само послужио као потврда оног првог сведока сарадника сматрам да је ради утврђивања пуне истине неопходно саслушати ове сведоке на околности његовог слободног казивања, имајући у виду да је ово веће саслушавало велики број сведока посредника који имају нека посебна сазнања о овом догађају којем се суди. На крају морам рећи и ово да су моји браћеници у почетку и током значи њиховог саслушања, саслушавања и појављивања пред овим већем указивали да су они овде злоупотребом органа кривичног гоњења да су потпуно невини и да су само због тога у притвору што су симпатизери били Српске радикалне странке и што су припадали јединици «Лева суподерица». У вези тога ја понављам, поново инсистирам да се ови сведоци које сам предложио обавезно саслушају имајући у виду потребу провере истинитости сведока сарадника. Други предлог односи се на сведокињу Радојку Вучковић из Вуковара чију адресу нисмо ми могли прибавити

али ја верујем да ће то суд моћи урадити преко МУП-а Републике Хрватске, а односи се на околности присуствовања вечери Милојевић Предрага, Ланчужанин Милана и Драговић Предрага након повратка са Овчаре која вечера је била негде око 21 час. Такође, предлажемо да се саслуша и Бранка Банчевић председница Окружног суда у Сремској Митровици која је присуствовала у предкривичном поступку разговору између Драговић Предрага и тројице службеника полиције када је један од њих запретио окривљеном Драговићу да уколико не помогне у проналажењу лица која су вршила стрељање на Овчари да ће против њега бити поднета кривична пријава и да ће написати пријаву да је он то урадио. Исто тако придружујем се предлогу колеге Дозет Ђорђа о саслушању сведока Карловчића који сведок се налази у Хрватској а који се помиње да је лице којег је спасао мој браћеник Милојевић Предраг звани «Кинез». Хвала.

АДВ. ШТРБАЦ САВО: С обзиром да следе саслушања разних вештака, ја бих овако предложио да се од комисије експерата Уједињених нација за ратне злочине у бившој Југославији прибаве материјални докази који су у октобру 1993. године прикупљени на Овчари. Наиме, ја имам део тог извештаја тачка 30, која се односи наслов је овако «Истрага о гробницама у Овчари близу Вуковара» и ту се наводи комплетна динамика разговора, преговора са властима у Републици Српској Крајини и да је тим форензичара од њих 39 дошао у октобру на Овчару и провели су ту одређене истражне радње уз помоћ УМПРОФО-а и каже се да је УМПРОФОР обезбеђивао ту локацију још од децембра 1992. године, дакле све до октобра кад су дошли ови форензичари и онда није дошло тада до есхумације, али каже овако само цитирам кратај део: «За време испитивања локације УМПРОФОР је претражио терен да би се утврдило да нема експлодираних мина, расчишћено је жбуње, терен је детаљно прегледан помоћу разне опреме и прикупљен је изванредан број материјалних доказа укључујући ту утрошене шарзере за муницију и нешто одеће. Ово због тога предлажем да када се прибаве могуће да је то стигло и до Хашког суда јер ова је комисија престала са радом у мају 1994. године па су колико ја знам материјал који су они прикупљали предали Хашком суду, да ли и овај о коме је реч овде то не знам али ако већ ће бити позивани вештаци ја мислим и да их треба позвати и да се изврши балистичко и медицинско вештачење по питању утврђивања начина и механизма nanoшења повреда ако имамо и муницију која је нађена на лицу места, сматрам да ће то бити далеко лакше и да ће бити боље учињено. То је један предлог, други да се саслуша у својству сведока Петар Јањић звани «Тромблон», то је иначе хрватски војник који је заробљен у Вуковару приликом како он каже пада Вуковара и био је у Митровици у затвору у свом интервју којег је дао у «Слободној Далмацији» прошле године на дан обележавања Вуковара то је 18.11.2004. спомиње да се је њега заробио извесни Кинез. Према овоме испада да се веома коректно односио према њему јер да му је спасио главу и да се после тога нашао у Митровици и касније изашао из Митровице. Иначе, Тромблон познат у Вуковару, а Тромблон име он објашњава надимак зарадио је тако што је уништио 28 оклопних возила ЈНА од чега 18 тенкова, па га сви знају као јунака домовинског рата. Зашто би било потребно да се он саслуша сматрам због две ствари. Прво да пошто спомиње Кинеза а и многи други су спомињали више Кинеза да се одреди, да се изјасни јели то овај Кинез којем се суди овде и ако јесте онда ћемо добити и слуку о карактеру овога човека коме се суди овде.

Даље, предлажем да се од Жупанијског суда у Осијеку затражи спис или понеки докази из тога списка, а спис носи ознаку К. 1/94. Наиме, у том спису се

налази и пресуда Вулетић Ивици који је осуђен правоснажно на казну затвора од 20 година коју издржава сада у Лепоглави, а ја сам то већ више пута и овде спомињао и сад ћу вам само прочитати две тачке те оптужнице и биће вам јасно због чега то и тражим. Дакле, једна тачка оптужнице каже погледајте и пажњу усмерите на датуме и на то шта му се ставља на терет. Каже: «Дана 20. студеног», то вам је новембар, «1991. године у Вуковару уласком у болницу Медицинског центра Вуковар заједно с Бориславом Костићем и Јованом Пешићем затекавши у подруму болнице тачно неутврђени број рањеника и болесника заједнички из ватреног оружја устрелили више тачно неидентифицираних рањеника и болесника а затим у болничком кругу код зграде Прве помоћи из своје аутоматске пушке »М70« устрелио три тачно неидентифицирана тешка рањеника који су били на болнички круг изнешени из болнице». Тачка Ц, значи осуђен је и за ово што сам вам сад прочитао и за ово што следи, имам једну копију па се теже чита. Каже «Након 20. студеног (новембра) 1991. године у шуми код Вуковара заједно са Зораном Будимиром, Срђаном Сегединчевим званим «Срле», Небојшом Ребићем званим «Реба», Јованом Пешићем, Бориславом Костићем звани «Лабрадор», Мирославом Ожеговићем, Живком Главонићем, Николом Мијаиловићем, Звонком Дамјановићем и Бранком Ковачевићем када су из града Вуковара у пет наврата са по четири камиона довежено укупно од 250 до 300 цивилних особа и заробљених припадника хрватске војске Зенга и полиције Републике Хрватске који су одмах по довођењу устрељени и бачени у за то припремљене јаме из своје аутоматске пушке «М70» и сам устрелио око 50 тачно неидентифицираних довежених заробљених особа. Сматрам да би свакако требало видети који су, по којим је то доказима овај човек осуђен за ово што сам прочитао, а нема никакве двојбе да се односи на догађај о којем се суди овде. Како сте видели овде ова имена што сам их прочитао уопште их нико није споменуо да су учествовали у овом догађају, а мислим да две истине по истом догађају не би било добро да и после овог суђења остану једна за Хрватску, једна за Србију и Црну Гору и онда сам у почетку рекао а можда и трећа пред Хашким судом. Имам број рекао сам већ број пресуде и Врховног суда и Округног, Жупанијског и Врховног суда који је потврдио ту пресуду, иначе овај Вулетић је у затвору још од јула 1993. године и издржава казну у Лепоглави, затражио је трансфер, ваљда ће у току ове године и бити трансферисан у Србију.

Даље, имам још неколико предлога. Ради добијања потпуније слике о ситуацији у Вуковару од јесени 1990. до овог тужног догађаја на Овчари предлажем да се као сведок из Хрватске позову и саслушају као сведоци дакле Томислав Мерчеп и Марин Видић Бил. Исто тако да се од Удружења породица несталих из Вуковара затражи попис несталих Срба из Вуковара у том периоду који је претходио Овчари. Како видите предлажем све доказе из Хрватске и ово удружење је исто тако регистровано у Хрватској да би на све ово што смо овде слушали и покушавали да дознамо и приговорали једни другима да би добили слику бољу јер мислим да се и правична пресуда у овом предмету не може донети ако се само овај догађај гледа издвојен из контекста Вуковара, дакле од оних бар од марта па до новембра 1991. године. Да би то илустровао само ћу цитирати из дописа Хашког Трибунала, из Тужилаштва госп. Сави Марковићу, Савезном министарству правде у Београду допис има датум 4. јули 2002. године, траже помоћ у истрази око Мерчепа а ово што се односи на Вуковар. Наводно је Томислав Мерчеп у својству председника странке ХДЗ-а за Вуковар, Борово Насеље и Богдановце и Секретара за народну одбрану Општине Вуковар од марта до августа 1991. одговоран за

организовање и спровођење националистичке политике етничког чишћења Срба што је довело до прогона многих Срба против-законитог хапшења, затварања, мучења и злостављања приликом ислеђивања. Такође, се тврди да је неколицина истакнутих Срба из Вуковара убијена док су остали нестали. Дакле, то је цитат из писма Тужилаштва Хашког суда, а већ сам вам једном раније предао у спис и писмо Марина Видића Билога где исто оваквим речима описује понашање Томислава Мерчепа у Вуковару.

И још један предлог. Предлажем да се спроведе психијатријско вештачење обојице заштићених сведока ради утврђивања њиховог душевног здравља и способности сведочења. Ово из разлога њиховог понашања и на Овчари како су га сами описивали што је ако је тачно морало код њих изазвати тај пост-трауматски стресни поремећај или вијетнамски синдром који може озбиљно утицати на способност сведочења. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Бојков?

АДВ. БОЈКОВ АЛЕКСАНДАР: Хвала лепо судија. У циљу ефикасности и економичности овог поступка и овог суђења одбрана Слободана Катића за сада сматра да нема потребе да предлаже нове сведоке. Међутим, задржава право до краја евентуално предложи. Одбрана остаје код предлога да суд обзиром на то да је сведок Ваљаревић Горан у току овог поступка преминуо прочита његов исказ који је дат пред истражним судијом дана 19.04.2004. године. Ја користим прилику цењено веће обзиром да сам узео реч да поново узме у разматрање моју молбу коју ћу сада изрећи, а то је да се према окривљеном Слободану Катићу преиспита решење о продужењу притвора односно да му се притвор укине јер одбрана Слободана Катића и надаље сматра да обзиром на све до сада изведене доказе, све податке који се налазе у списима нема елемената, а посебно из исказа свих окривљених овде у судници и свих досадашњих сведока отприлике 50-ак сведока које је до сада саслушано укључујући и заштићене сведоке сматрамо да нема основане сумње да је исти починио кривично дело. Поново скрећем пажњу овом већу на његово здравствено стање имајући у виду да је он оперисан од рака, да има отворену рану, да је његово психичко стање из дана у дан све лошије, да има проблема са дисањем, а уједно молим и тужилаштво да приликом изјашњавања о овом мом предлогу све ове околности има у виду. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, ја мислим да смо ми Ваљаревића зв. «Џо» саслушали у априлу прошле године, а касније јесте слажем се, али смо га саслушали у априлу прошле године. Да, касније.

АДВ. БОЈКОВ АЛЕКСАНДАР: Ја се извињавам у том делу поступка ја као бранилац нисам био присутан, према томе нисам имао могућност да поставим питање сведоку Ваљаревић Горану на околности одбране па предлажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се не тих могућности немате ни сада, нажалост него имате једино транскрипте.

АДВ. БОЈКОВ АЛЕКСАНДАР: Иначе, сам мислио да њега предложим да се саслуша. Из тог разлога инсистирам на читању овог записника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим колега Јелушић?

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Одбрана опт. Вује Златара у досадашњем току главног претреса суду је презентирала бројне доказе који указују на то да је он у време када

се догодио злочин на Овчари био на лечењу у Бањи Селтерс и то у стању у коме како сам већ рекао ни теоретски ни практично није могао бити тамо. Но, све то заједно изгледа да није имало потребног ефекта јер се Вујо Златар и даље налази у притвору, и даље против њега егзистира иста оптужба иако против њега стоји само један једини доказ и то доказ који је заиста доведен у сваку сумњу. Упрво због тога одбрана ће суду понудити још неколико доказа у прилог нечему што сматрамо да је потпуно доказано, али заиста је очигледно неопходно. Предлажемо да се позову и у својству сведока саслушају следећа лица на те исте околности: Станојевић Павао из Шабца, ул. Стевана Дечанског бр. 11, затим Обрадовић Адам из Младеновца, Моше Пијаде бр. 44, Кораћ Бранко из Младеновца, Боже Дамјановића бр. 91. То су такође лица која су скоро свакодневно била у посети оптуженом и која се могу изјаснити о томе да је он у то време тамо био и да није могао никако бити на Овчари. Затим, предлажемо и др. Уљаревића М. шефа одељења који је потписник отпусне листе Бање Селтерс која је такође чини ми се и након свих изведених доказа доведена у некакву сумњу, односно сумњало се у њену веродостојност. Ми наравно немамо ништа против да се оптужени Вујо Златар подвргне и медицинском вештачењу. То ће наравно само потврдити оно што смо ми од самог почетка упорно тврдили да је његово здравствено стање било такво да заиста није могао бити тамо где се наводи у оптужници. Даље, предлажемо односно ја се у потпуности слажем и прихватам предлог колеге Штрбца али пре свега у односу на сведока сарадника Спасоја Петковића, дакле да се подвргне психијатријском вештачењу, али пре тога бих преложио суду да прибави његов здравствени картон и комплетну медицинску документацију са којом он располаже и да се прибави извештај о његовом кретању у служби као и све евентуалне дисциплинске казне које су према њему изречене. Наиме, то су све дакле подаци односно документи који ће бити неопходни вештацима да би се изјаснили о његовом психичком стању у време када се дакле одиграо овај догађај, али наравно и сада у време када је дао исказ као сведок сарадник. Ја наравно као бранилац опт. Ђанковића сада немам предлога али задржавам наравно право да то у врло кратко време учиним у писменој форми. Ја сам председниче најавио и образложење односно подношење захтева за изузеће тужиоца за ратне злочине и заменика, па ћу то учинити након што чујем све предлоге и након што се тужилац у њима изјасни коректности ради. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац адв. Дозет, идемо редом неким, онда сте Ви колега.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Љубоја Марко као лице о чијој се глави овде ради ја као његов бранилац имамо један практичан проблем, а то је да од првог дана како је он завршио у притвору ми не знамо које то доказе тужилац излаже а односе се на основану сумњу да је он починио неко кривично дело. Дакле, ми годину и по дана покушавамо и годину и по дана покушавамо да сазнамо од било кога ко учествује у овом поступку односно тужилаштва, од истражног судије, од ванрасправног већа Окружног суда, од расправног већа Окружног суда и од већа Врховног суда Србије који су то докази и подаци из којих наводно произилази основана сумња да је мој браћеник учинио кривично дело. Везано за овај проблем ја имам проблем при предлагању доказа, дакле сви докази које бих ја предлагао су у смислу доказивања нечег имагинарног. Међутим, пошто се у одређеној количини информација појављује и његово име ја ћу се везати за те информације и конкретне предлоге изнете које сам најавио пре 2 или 3 дана. Наиме, везано за исказ сведока Љубишић Марка, а такође и сведока Бергхофера имамо информацију да је лице које је презиме

Карловић, а у току данашњег дана сам сазнао да се зове Вилем припадник МУП-а Републике Хрватске и који тренутно је на служби у Загребу, то је човек који је дакле, по исказу Бергхофера спасен са Овчаре. Међутим, то је и човек за кога Љубишић Марко у свом исказу говори да му је речено у МУП-у Винковци да је то вече кад је спасен са Овчаре поново из Велепромета или Модатекса одведен на непознато њему место где су над њим вршена одређена зверства и да је његов живот спасио неко ко се зове Кина и висок, дакле по опису би могао бити Милојевић и Маре за кога не зна име и презиме пошто је тај податак покривен, дакле и исказима Милојевића и окривљеног Љубоје сматрам оправданим прибавити из МУП-а Винковци односно то је мој предлог извештај о том догађају односно пошто сад имам и конкретно име и презиме тог лица да се преко МУП-а Републике Хрватске затражи дакле адреса односно упуту позив ради саслушања сведоку Карловић Вилему на те околности јер је мало нелогично да двојица окривљених до рецимо 20 или 21 сат кољу, онда у 21,15 спасе једног човека који је, за кога зову Зенга и онда у 21,30 поново се врате да наставе клати. Мало чак иако је тужилаштво превише је.

Даље, преко надлежних министарстава Републике Хрватске, односно Савезне Републике, пардон Државне Заједнице Србије и Црне Горе, да се затражи, а да ли ћемо добити односно да ли ће суд затражити да ли ће то дати резултат та фамозна видео касета о којој бруји и Хрватска и овдашња штампа. Наиме, ако је потребно да објасним према средствима јавног информисања најпре из Хрватске, а онда преузетој у Србији постоји видео касета коју су наводно нека лица српске националности за 2.000.000 марака продали Хрватској обавештајној служби односно државној безбедности и та касета задржава снимке зверстава на Овчари са наравно лицима који су страдали и лицима која су зверства чинили. Дакле, мој браћеник с обзиром да је сигуран и пред Богом и пред људима да није у том учествовао наравно да предлаже да се та касета прибави и изведе као доказ. Везано за све ово што сам до сада чинио пошто наравно од почетка не постоји основана сумња да је мој браћеник починио кривично дело, а та основана сумња је како у задњем решењу којим одбија моју жалбу на продужење притвора веће Врховног суда каже док траје оптужница оваква каква јест не може се дирати у притвор. Ја сматрам да ипак Законик о кривичном поступку даје расправном већу право да одлучује у сваком моменту о стању доказа о стању основане сумње и наравно потреби да се ово лице задржи у притвору предлажем да га се ослободи односно да се притвор против њега укине.

Пошто ће колега Јелушић како је већ најавио предложити и формално изузеће ја ћу му се и формално придужити у писменом поднеску који ће колега предати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, бранилац адв. Перковић?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Председниче већа, одбрана Станка Вујановића и Наде Калаба сматра да као прво требамо да исцрпимо све доказе и предлоге који су предложени у оквиру оптужнице итд. и онога што је рађено у истрази. Напомињем да смо ево и јуче имали, а имали смо и тих проблема и у истрази и током главног претреса и било је обећања још у истрази па потом и од поступајућег суда да ћемо прибавити те мапе, да ћемо имати некакав, ајде да кажем, нешто на основу чега ћемо ми моћи да испитујемо сведоке, да им постављамо питања, а верујем да ни веће, као ни браниоци немају представу о удаљеностима, о појединим локацијама итд., смештај у појединих јединица мислим да без тога овакав поступак је илузорно

водити и да је на штету утврђивања материјалне истине, контроле исказа сведока. Наравно да ћемо имати што се тиче доказних предлога прво да подржимо доказни предлог уваженог колеге Штрбца, који сматрам да је нужно да се такви доказни предлози прихвата из простог једног разлога на крају из процесних разлога јер не можемо имати на четири стране да се воде четири поступка за различите људе да су учествовали у истом кривичном делу. Ми сада имамо и мислим да је то најхитније да проверимо те наводе и да првенствено направимо да кажемо да веће одустане у априлу за саслушање вештака и да померимо, а да прво саслушамо лица која су наводно како смо обавештени, посредством средстава јавног информисања нажалост током целог поступка ми више сазнајемо из новина или радија итд., да се та лица која су наводно ухапшена и против којих се води истрага не знамо можемо претпоставити у Окружном суду у Новом Саду да се та лица ако су осумњичени, ако чујемо да они имају каква сазнања да се овде саслушају у улози сведока. Значи, претпостављамо да имају непосредна сазнања сада осумњичени или не знам ко и када треба да се евентуално врши у полицији не знам ко врши притисак на њих, да опет добијемо неке нове сведоке сараднике итд. Молим Вас ја бих молио и био бих сретан да смо и данас саслушали та осумњичена лица да их питамо сада одмах јел имате ви каква сазнања. Наравно они као сведоци да морају да износи ајде да кажемо привилеговани, али да чујемо шта ће они да изјаве одакле ово што је колега Штрбац рекао у Хрватској и ту смо имали обећања да ћемо добити списак у истрази, да се спомињу сасвим нека друга лица, неки су други пресуђени као учесници. Води се истрага у Окружном суду у Новом Саду за Овчару. Води се у Хагу, већ имамо четири поступка нека су ресујудиката нека су у овој фази. Сутра можемо имати пет, мислим да веће треба стварно да и у том процесном смислу се потруди да имамо те некакве доказе и да знамо шта је то суд у Хрватској пресудио и на основу којих доказа које претпостављамо тамо су ти докази изведени или подигли оптужницу или да ли је ресујудиката итд. значи то обавезује суд, имамо четири поступка мислим да исказ, тј. доказне предлоге колеге Штрбца морамо да прихватимо. Оно што бих ја сада у пролазу да кажем само предложио председнику већа, а то су два доказна предлога исто се односе на првог заштићеног сведока а то је да се на основу фотографије коју је приложио колега Дозет где је неспорно да је на фотографији тај сведок и по мени је неспорно да има оружје и да је у цивилној униформи иако је он у свом исказу тврдио да никада није носио пиштољ, да је увек био у униформи итд. да се путем вештака трасеолога они то брзи извештаче, довољно је само да увећају оружје које код себе има, дакле, да се утврди путем повећава и микроскопа и увећане фотографије да ли је револвер, да ли је део некаквог оружја за које можемо претпоставити да је оружје, да ли је то револвер који он носи за пасом. Друга ствар код истог сведока молимо да тражите податке из МУП-а Србије да ли је то лице и даље у сталном радном односу у МУП-у, да ли је у време када даје статус, када добија статус сведока и када сведочи био у радном односу. Наравно да нам је то битно јер тог сведока морамо и његов исказ ценити кроз све околности, а видели смо да је малтене контрадикторан са свим тим. Наравно одбрана ће предложити суду поједина суочења, предложимо и замолићемо ово веће да отклања контрадикторности у наставку доказног поступка саслушањем и предочавањем појединим сведоцима колизионих тачака у погледу одлучних чињеница које су они овде износили. Видели смо само данас овде између значи представља један голем да кажем доказни поступак а молио бих ове мапе стварно ево већ годину, прво смо у истрфази обећано нам је и овај спис из Хрватске да добијемо. Што се тиче притвора ја из принципијалних разлога мислим да сам и прошли пут рекао и образлагао већ

трећи, четврти пут за Наду Калаба, дакле не улазећи и оцењујући уопште доказни поступак видимо да ни у истрази, касније сам покушао да јој се стави да она припада некаквој ТО, дакле све да су тачни наводи то би било, она би тада одговарала као цивилно лице, дакле могла би да одговара само за обичну квалификацију. Према томе не везују их ове одредбе које су у материјално-правном смислу одређене у оптужници. С друге стране Врховни суд и нажалост овај суд, веће овог суда има, а да кажем и извршна власт и политика у Скупштини имају двоструке аршине према грађанима. Двоструку аршин који је неуставан у најмању руку неморалан и некоректан не служи на част ономе ко га спроводи и мислим да ће када тада доћи пред једну озбиљну скупштинску а верујем да ће тада и јавност подржат све оне који сматрају а мислим да их је већина јер је то постало очигледно да имамо двоструке аршине за људе који су оптужени за ратне злочине. Дакле, да је мој брањеник Станко Вујановић осумњичен пред Хагом, министар Стојковић би га испратио у Хаг, дао гаранције за њега или Влада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Извините председниче већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ограничите се само да нам образложите, па немојте ово мало личи на завршну реч.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Мој брањеник две године седи или Нада Калаба трговкиња да ова држава нема поверења у то да је пусти да се брани са слободе, да им је дете на улици, да им се струја треба угасити, а да држава, јер сви су за мене осумњичени за никога није доказана кривица а да она треба да седи у притвору. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, молим?

АДВ. ВУКОТИЋ ВОЈИСЛАВ: Што се тиче доказних предлога, ја ћу као бранилац Атанасијевић Ивана се накнадно изјаснити, а што се тиче датих предлога за укидање притвора од стране колега бранилаца такође бих предложио у односу на мога брањеника да се притвор укине јер сматрам да су заиста престали разлози са којих је притвор одређен, а наравно и са разлога које сам изнео при ранијим предлозима, а на претходним главним претресима. Хвала.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Поштовани предсениче већа, мој брањеник се налази у специфичној ситуацији, односно положај мог брањеника је у специфичној ситуацији из разлога јер постоји у списима предмета један записник о саслушању у МУП-у у коме је ово веће донело одлуку да ће по приговору за издвајање тог записника одлучити до завршетка главног претреса. Ја наравно чекам да се исцрпе сви докази које је тужилачка страна предложила, па бих још додатно образложио тај приговор на крају следеће сесије, односно следећи пут кад будемо имали суђење у априлу, па у зависности од тога ја бих даље предлагао некакве друге доказе ако то буде било потребно. Што се тиче притвора ја наравно и даље остајем код предлога који за укидање притвора који стоји од почетка из једног простог разлога што судија мој брањеник живи на територији Републике Србије, значи познато пребивалиште, ожењен, породичан, на позиве се уредно одазивао, а ни из једног до сада изведеног доказа не да није указано на њега него нико га није ни поменуо. Заиста, мислим да би морао суд у овоме да води рачуна. Хвала.

АДВ. ПЕРЕСКИ СЛАВКО: Ја немам доказних предлога у односу на мог брањеника али осећам обавезу да поновим предлог за укидање притвора. Наиме, ја сам то већ пар пута урадио, па ћу и овом приликом ако је постојао основ сумње у почетку у току овог поступка сматрам да овим саслушањем сведока Дукић Николе више не постоји. Наиме, ниједан други доказ осим исказа овог сведока из истраге не

потврђује постојање основане сумње да је мој брањеник починио оно што му се ставља на терет. Ја бих молио ово веће и сматрам да има основа да се мој предлог за укидање притвора размотри поготово по питању постојања основа за његово даље задржавање. Такође, бих овом већу указао на чињенице које сматрам да могу да утичу на ову одлуку, а то је да се мој брањеник сам јавио на позив полиције у предкривичном поступку, да има пријављено пребивалиште у Републици Србији, да је критичном приликом био млађе пунолетно лице па стога сматрам да има основа за укидање притвора против мог брањеника. Хвала.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Предлажем укидање притвора за оптуженог Шошић Ђорђа, сматрам да основана сумња не постоји као што сам то истицао и више пута до сада. Наиме, једина два доказа која постоје у предмету су искази сведока сарадника који су у међусобној контрадикторности када се односе на Шошића а у чистој супротности и у искључивој супротности са материјалним доказима односно са обдукционим записницима приликом ексхумација сачињених. Тако да сматрам да је потребно укинути притвор у односу на Шошића. С обзиром да сам споменуо сада исказе сведока сарадника, ја мислим да се и пред тужилаштвом поставља један задатак, а то је једно озбиљно разматрање ових исказа што наравно излази из домена одбране, али ако се упореде ти искази у односу на Шошића види се да су искази супротстављени. Сведоци сарадници су у обавези да говоре истину, према томе ја очекујем да тужилаштво предузме одређене радње које ће евентуално довести и до губитка статуса сведока сарадника за једног или за обојицу.

АДВ. КАЛАЊ ЂОРЂЕ: Ја се извињавам пошто се први пута нисам обраћао везано за укидање притвора, ја као бранилац тројице оптужених Милојевића, Ланчужанина и Драговића предлажем укидање притвора, кратко ћу образложити након саслушања Љубишић Мирка сматрам да су престали сви разлози за постојање основане сумње да су моји брањеници учинили кривична дела за која их оптужница терети. Овде бих само укратко елаборирао разлоге за укидање притвора за Драговић Предрага. Он се више пута у притвору обраћао и затворским службеницима а и мени као браниоцу да има суицидне идеје и да ако се његово питање и трајање његовог притвора не буде решило да је спреман да изврши самоубиство. У вези тога писмено се обратио и Вама неколико пута, сада је поднео један писмени поднесак. Ја ћу га предати он се неће лично јављати и ја очекујем да ће тужилац дати сагласност бар кад је у питању Драговић Предраг да му се укине притвор и да му се дозволи наставак издржавања казне затвора у Казнено поправном заводу Сремска Митровица, обзиром да тамо може издржавати затвор са појачаним надзором и да кажем вођењу овог поступка и његово присуство у овом поступку ничим не би било доведено. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли колега заменик може да се изјасни о овим бројним доказним предлозима сад одмах или да направимо неку паузу и наравно о овим предлозима везано за притвор?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Што се тиче ових предлога за притвор за која нисам чуо ништа ново што до сада нисмо чули и о чему су се већ изјашњавао и Врховни суд тако да без неког већег и дужег образложења противим се предлозима за укидање притвора и сви разлози због којих је притвор одређен и после у више наврата продужаван стоји и даље. Што се тиче ових доказних предлога морам да кажем да сам ја примио од стране браниоца Вујина то је бранилац Милана Војновића, тај сам поднесак примио везано за лице које предлаже да се саслуша у својству сведока ради се о једном лицу које помиње и сам окривљени у свом исказу да је сутрадан од догађаја на Овчари он тамо боравио. Обзиром да није спорно да је он и ја не сумњам сутрадан од тог догађаја на Овчари да је боравио тамо, а мене тај

догађај сутрадан у односу на догађај на Овчари не интересује мислим да и није битно за ово суђење и за овај поступак саслушање тога лица зато бих се ја том предлогу и противио. Што се тиче предлога који је упутио бранилац Ђорђа Шошића адв. Бељански то је један предлог за саслушање лица помиње и окр. Шошић у својој одбрани да је у то време које му се ставља на терет извршење дела, боравио у Новом Саду. Не знам да ли су ме чули везано за овај предлог колеге Вујина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: У односу на предлог браниоца Шошића сагласан сам са тим предлогом да се саслуша у својству сведока лице које је он предложио да се саслуша или провери његова одбрана. То су ти предлози које сам писменим путем добио. Што се тиче ових предлога које смо данас чули, ја сам то пописивао колико сам могао, верујте били су они бројни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато сам и питао да ли можете одмах сад о томе или?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Што се тиче предлога за саслушање сведока који су били у соби где је боравио у затворској јединици у Београду значи у Окружном затвору где је боравио сведок сарадник број 2, противим се саслушању тих лица као сведока без неких објашњења и образложења, а што се тиче дела предлога који говоре о томе да је тај сведок сарадник број 2 изашао уз новац, ја бих волео да бранилац каже коме је тај новац дат, када и о којем износу се ради па онда с тим у вези ћемо се изјаснити. Што се тиче предлога за саслушањем како сам схватио тетка Радојке везано за ту вечеру о којој се говори томе се противим, том предлогу за саслушање тог лица. Такође, се противим и саслушању Панчевеић не знам да ли је то Бранка, то је председник суда везано за притисак у Сремској Митровици везано за притисак који је наводно вршен приликом сачињавања записника о саслушању, значи и том се предлогу такође противим. Везано за писмену документацију коју је предложио колега Петрушић када сазнам на шта се односи та писмена документација, ако је то нешто што је везано за покрета тих јединица, наредбе везане за то наравно отом потом, али уколико је то то, нећу се противити, али да оставим изјашњење о томе кад видим о чему се ради. Што се тиче предлога колеге Штрбца везано за извештај из 1993. године Уједињених нација о Овчари или УНХАЦЕР-а уколико он поседује тај извештај може нека приложи списима немам ништа против тога. Питање за саслушање сведока из Хрватске Петра Јањића, Томислава Мерчепа, Маријана Видића, Билија не знам стварно на који начин да се обезбеди њихово саслушање. Психијатријско вештачење сведока сарадника противим се томе предлогу. Што се тиче предлога колеге Бојкова браниоца Катића везано за читање исказа Ваљаревића, ништа против немам тога. Предлог адв. Јелушића за саслушање лица која су боравила у Селтерс Бањи мислим да смо саслушали довољно лица лица мислим да то није неопходно, томе се противим. Што се тиче др. Уљаревића остављам суду на процену да ли је потребно саслушати то лице. Прибавити здравствени картон за сведока сарадника број 1 и његово кретање у служби противим се. Само да видим шта је још ово. Колега Дозет МУП Винковци ради саслушања Карловић Вилима такође не знам на који начин да то прибавимо. Видео касета о Овчари то бих и ја волео да видим. Предлог колеге Перковића да се прибаве мапе Овчаре уколико поседује мапе Овчаре да приложи немам ништа против. Што се тиче трасеолога не знам то на које околности то ми је нејасно, противим се томе. То је отприлике то.

АДВ. ШТРБАЦ САВО: Ако дозволите, очигледно да тужилац није схватио мој предлог до краја, није у питању писмени извештај него материјални докази који су нађени на Овчари 1993. године као што су празнишаржери, дакле муниција која је

тамо испалена и из које су упуцани или убијени људи, која би, она се само спомиње у том извештају да су заиста пронађени ти материјални докази као и нека одећа која такође може послужити за једно комбиновано балистичко медицинско вештачење које је већ најављено и које је потребно извести о начинима и механизмима убијања тих људи на Овчари, а мислим да то можемо да и многе друге дилеме које су још увек пред нама разрешити. У том смислу дакле да се прибаве материјални докази а извештај није проблем наћи, имате га на сајтовима, има га било где и тужилац се још није изјаснио везано за онај предмет Вулетић где му је суђено њему и оној другој групи пред Осијечким судом и који је добио 20 година робије и све ове године лежи а мислим да је мој био предлог да се то или прибави спис или некакви докази на основу чега су тог човека осудили како би могли видети. Може бити две истине у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо, а ја сам желео да Вас питам, ја сам видео колега да сте Ви нешто читали везано за тај извештај УМХАЦЕР-а из 1993. године видео сам да сте Ви то читали па сам схватио да Ви имате?

АДВ. ШТРБАЦ САВО: Ја имам овде тај део извештаја, само својевремено ја сам вам сад прочитао из оне како оно беше она црна политика, пардон «Борба» која је објавила тај докуменат 1994. године, ово је из августа 1994. године где се само сам извукао тај део Овчаре то је велики извештај он датира негде из маја 1995. нажалост ја сам га имао али ми је остао у Книну ко зна где је сад, али знам да има овде у институција у установама где се може пронаћи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: У односу на тог Вулетића противим се предлогу том за саслушање тог лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не за саслушање лица него да се прибави спис предмета или пресуда или докази из предмета итд. везано, па је колега рекао и број предмета једно време?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Противим се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

О овим доказним предлозима одлучиће се накнадно.

Главни претрес се одлаже за **18. до 22.04.2005. године,** свакога дана са почетком у 9,30 сати, што присутни узимају на знање прогласом па им се позиви неће слати, а на који позвати сведоке:

- Пауновић Радоја и Симић Миливоја за 18.04.2005.
- Папић Чеда, Миладиновић Милована и Вукић Миливоја за 19.04.2005.
- Јовановић др. Братислава за 20.04.2005.
- Тасић др. Милоша и Кубат др. Милована за 21.04.2005.
- Коларски Лазара за 22.04.2005. године.

ОДРЕЂУЈЕ СЕ вештачење на околност опште животних активности оптуженог Златар Вује у времену од 18. до 21.11.1991. године. Ближи задатак вештаку и установа која ће извршити предметно вештачење одредиће се у писменом отпракку решења у овом делу, те ће се на претрес заказан за 20.04.2005. године позвати и вештак из тима вештака који ће извршити ово вештачење.

Желите ли, не то ћемо само рећи ја претпостављам да нисмо прошли пут саопштили везано за резервацију термина за мај. У мају смо резервисали термине у периоду од 16. до 20. маја, а у јуну од 20. до 25. јуна надам се да их нећемо све искористити да ћемо завршити ово.

Желели сте Ви господине Златар да се обратите суду? Ајте само кратко молим Вас? Колега Јелушић ја сам схватио поднесци, Ви ћете то ипак?

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: Што се тиче вашег вештачења што сте предложили ја се не противим то је било већ 4-5 пута тако да се тога не бојим него бих само желео једну другу ствар да се набави историја болести Јосифовић Милана звани Гуто из Смедерева са ВМА да се тражи његова историја болести исто као моја што је дошла да се приложи уз списе пошто конкретно сведок сарадник број 1 да сам ја био присутан тога дана када је сведок рањен, кад је тај рањен господин. Желео бих његова историја болести да уђе и исто да се приложи документација та историја болести да се тражи од ВМА за Јосифовић Милана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звани «Гута»?

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: И да се вештачи и за тај од тога датума од мог комплетног рањавања јер он тврди да сам ја био код Конгрес школе ту само на ту околност и интересује ме да ли би веће држало вештачење моје да се то десило на пример 2001. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви то мене питате?

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: Па ако може да ми одговорите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ја сад Вама да одговорим?

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: Па ако сте вољни, ако не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно да нећу господине Златар знамо ми зашто то вештачимо. Сви ми овде знамо у овој судници зашто радимо.

ОКР. ЗЛАТАР ВУЈО: Још 2001. ја сам исто малтене здрав, покретан лежао у бањи, али немам ништа против вештачења то је била комисија пет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Златар морамо да вештачимо то је сваком јасно у овој судници него и ево због Вас и због те јавности 20 дана након повређивања тужилаштво, немојте са мном да се расправљате вратите се на Ваше место молим Вас. Господине Златар вратите се на своје место. Ако тужилаштво тврди ако и неки докази у том правцу указују да је оптужени Златар 20 дана након тог повређивања које је такво какво је, чућемо детаљније ближе наравно од вештака какво је, био тамо где је био, а не овамо на шта указује медицинска документација онда то заслужује да се провери у смислу његових тих општих животних активности и способности 20 дана након тога, након операције шта може и како може и да ли може, да лиможе уопште, тако да је то разумљиво. Господин Катић, изволите господине Катићу?

ОПТ. КАТИЋ СЛОБОДАН: Биже мало теже али видећемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало само подигните тај микрофон и ближе микрофону да се чујете?

ОПТ. КАТИЋ СЛОБОДАН: Ја сам овде 15 месеци. Друго да Вам кажем ниједан није члан Радикалне странке од Лево суподерице. Треће ја сам болестан човек и нервно и све. Ја немам, шта ћу ја овде, то Вас питам трећи пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ваш бранилац је у том смислу предложио.

ОПТ. КАТИЋ СЛОБОДАН: Здравље ми је све горе и горе. То тужилац конкретно оптужбу нека ми да 40 година ако има за мене нешто. Ја знам да су Вама руке везане да ви Ви мене не смете да пустите да обезбеде ништа, али политичка ситуација промениће се брзо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо Вас.

ОПТ. КАТИЋ СЛОБОДАН: Полицијске генерале хватају и оптужују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Још бранилац адв. Јелушић и завршавамо? Браниоче, онда не можемо чути господина Вујановића бојим да онда не можемо више чути господина Вујановића тако да само кратко господине Вујановићу? Не, добро.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: У име колеге Дозета и у своје лично име, тражим изузеће тужиоца за ратне злочине и заменика тужиоца за ратне злочине који поступа у овом предмету. Прво у име колеге Дозета ја бих само прочитао оно што је он навео које су то наиме околности које доводе у сумњу непристрасност поступајућег тужиоца и тужиоца за ратне злочине. Колега Дозет каже да је почев од непрофесионалних поступака у погледу избора сведока сарадника те поступања према окривљенима који су одбили статус сведока сарадника преко чињенице да је од осталих учесника у поступку окривљених бранилаца, а према забележеним изјавама и председника већа прикрио изјаву сведока сарадника Боже Латиновића иако су браниоци на њој инсистирали преко нетачне интерпретације изјава окривљених и сведока приликом предочавања истих сведоцима који су се саслушавали, а посебно због потпуног игнорисања постојећих доказа у погледу основане сумње односно инкриминација које се окривљеном стављају на терет, те уопште понашања у току главног претреса која не одговара положају и улози тужиоца у судници. Налазим оправданим изузеће ових лица уз напомену да ограничење у понашању бранилаца чини само образ сваког појединог браниоца док је ограничење и оквир понашања тужиоца у судници поред образа лимитирано и одређеним правним нормама због чега је његова улога у поступку умногоне различита од улоге бранилаца. Што се тиче околности које ја налазим желео бих пре свега да укажем на следеће: Иако према одредбама Законика о кривичном поступку активност државног тужиоца мора бити усмерена на постизању правилне и законите одлуке и на законито поступање уопште, а истинитом и правилном утврђивању свих одлучних чињеница како оних које терете оптужене тако и оних које им иду у корист, а не искључиво на постизање неповољне одлуке за оптужене досадашња активност заменика тужиоца за ратне злочине, односно тужиоца и његовог заменика по оцени оптужених и њиховог браниоца била је усмерена искључиво у правцу постизања осуђујуће пресуде. Да је то тако истакао бих следеће чињенице на основу којих дакле долазимо до оваквог закључка. Пре свега заменик тужиоца је показао потпуно различит став односно однос приликом саслушања сведока сарадника и сведока који су потврђивали наводе у оптужници од односа односно става који је показао приликом саслушања сведока који су потврђивали наводе у одбрани оптужених. Док се према првима понашао благонаклоно и заштитнички без постављања контролних питања и без указивања на евидентне контрадикторности и разлике у њиховим исказима према другима је био потпуно другачији постављајући дакле бројна питања нека чак и недозвољена, указивао на одређене нелогичности, вршио предочавања, постављао бројна

контролна питања често ван контекста оптужбе и коментарисао поједине одговоре, погледати транскрипте који садрже исказе сведока који су се изјашњавали о алибију Вује Златара. Приликом предочавања појединих делова исказа о сведоцима који су потврђивали одбрану оптужених заменик тужиоца је у више наврата чинио погрешно на шта је указивао и колега што су дакле браниоци у више наврата на шта су приговарали. Последњи такав случај се догодио на главном претресу 23.03.2005. године, дакле приликом предочавања исказа опт. Златар Вује сведокињи Катић Душанки и предочавања исказа Љубоја Марка сведоку Љубишић Мирку. На главном претресу од 3. септембра 2004. године заменик тужиоца је предложио да се мом брањенику Мирославу Ђанковићу забрани да поставља питања сведоку сараднику који га једино терети у овом кривичном поступку само због те чињенице што мој брањеник није пристао да износи своју одбрану на главном претресу, да је председник већа такав предлог тужиоца усвојио, мом брањенику би на најгрубљи начин било повређено право на одбрану. Тада сам схватајући сву озбиљност таквог поступка тужиоца и могуће последице по одбрану оптуженог указао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега молим Вас, колега Тодоровићу?

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Указао на незаконит поступак тужиоца, заменик тужиоца ми је замерио да њега и суд учим праву што ми никада и никако није била намера већ искључиво наравно да штитим право мог брањеника. Заступник оптужбе се није уздржавао ни од коментара у којима је изражавао сумњу и искреност сведока одбране, а који су пре свега збуњивали сведоке. Као што је нпр. коментар једног одговора сведока Богдана Миљановића на страни 27 транскрипта од 10.02.2005. године, а након што је сведок изнео нешто што је потврђивало наводе у одбрани оптуженог Златара цитирам «видим да слабо стојите са датумима, зато питам мислим са неким стојите добро, а са неким», неке се сећа уствари, ту је вероватно нешто било нејасно па госпођа или госпођица која је писала није могла да разуме, вероватно неких се сећате а неких не иако је дужан да се у току поступка опредељује према постојању или непостојању услова за даље вођење поступка и за даље задржавање у притвору заменик тужиоца је потпуно игнорисао све нове чињенице и нове доказе који су поткрепљивали одбрану опт. Вује Златара дајући му потпуно необорив алиби понављајући став да се у међувремену ништа није променило ми смо и данас чули тај његов став да се ништа није променило, не може бити да се ништа није променило, могуће да се он противи то наравно је његово право да се противи укидању притвора, али није тачни и није дакле истина да се ништа није у међувремену променило. То свакако није став иоле објективног тужиоца. Због краткоће времена бранилац није био у прилици да прегледа све транскрипте и да своје наводе поткрепи још низом оваквих и сличних поступака који доводе у сумњу непристрасност заменика тужиоца за ратне злочине Душана Кнежевића а истовремено и самог тужиоца господина Владимира Вукчевића који је до сада у потпуности одобравао овакав начин рада свог заменика. Још бих само истакао једну ствар. Сумња у пристрасност на штету оптужених, а пре свега мислим на штету свих оптужених, а пре свега на штету мојих брањеника јавила се оног тренутка када је тужилац за ратне злочине и наравно заменик када су предложили да се статус сведоцима сарадницима да лицима којима се по закону такав статус не може дати. Наиме, радило се то сви знају о лицима која нису имала споредну улогу и према сопственом признању та лица су имала посебну изражену улогу у вршењу злочина. Значај њихових исказа то је свима овде јасно за доказивање не може бити претежнији од тежине штетних последица које су они изазвали својим злочином. Према томе, то је директно супротно одредби члана 504

тачка д, на тај начин је, дакле активност тужилац показао да је његова активност усмерена не на утврђивање истине него директно на, дакле доношење једне неповољне пресуде осуђујуће пресуде за све оптужене. Тужилац за ратне злочине је имао прилику да види све доказе и да прати стање ствари што се тиче сведока сарадника, он је могао да види да они нису испунили, а пре свега овде мислим на сведока сарадника који се односи на моје браћенике, дакле да није испунио дужност из члана 504ђ односно да није говорио истину. Дакле, дужан је био да ово лице да настави са гоњењем овог лица, а не да чека наравно крај главног претреса и да о томе одлучи суд. Дакле, тиме, то је она околност када се први пут јавила сумња код нас у његову, односно пристрастност у непристрастност тужиоца за ратне злочине и његовог заменика мислим да је таквим поступком тужилац озбиљно довео у питање и законитост овог поступка јер ми можемо мислити шта хоћемо, али све се дакле врти око исказа ове двојице људи. Хвала лепо, немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта стављен је захтев за изузеће.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Не, у реду је захтев за изузеће то је у реду, али да ли смо ми дужни да у овој фази поступка слушамо анализу доказа и завршне речи, а сваки пут се то ради?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то су све разлози које ће да цени неко други, да ли смо у обавези ја не мислим да колеге злоупотребљавају на начин своја процесна права, можемо приговорати томе што се заиста јако често и приликом предлагања доказа врши њихова нека друга оцена, па нам то узима неко време, али не мислим да је то злоупотреба процесних права тако да колега ми ћемо Ваше предлоге у овом смислу проследити одговарајућим органима.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Само минут ако дозволите још. Нисам имао намеру да анализирам доказе. Имао сам само намеру да образложим зашто тражим изузеће, мислим да би било некоректно тражити изузеће тек онако. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо то тако схватили мада сте Ви на фин начин мало и доказе анализирали. Но добро, то је образложење. Захваљујем свима. До виђења.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА